

சிந்தனைவட்டத்தின் 204 வது வெளியீடு

மலைச் சுவரூபர்

மாரிமுத்து சீவகுமார்

சிந்தனை வட்டத்தின் 204 வது வெளியீடு

மலைச்சுவடுகள்

(கவிதைத் தொகுதி)

கவிஞர்

மாரிமுத்து சிவகுமார்

வெளியீடு
வரையறுக்கப்பட்ட சிந்தனை வட்டம்
எவ்விட்டானர்கள் (துனியார்) கம்பனி
யே, உடத்துவலின்னை முடிகே
உடத்துவலின்னை.20802
இலங்கை

தொலை பேசி : 081 - 2493746 / 081-2493892
தொலை நுகஸ் : 081 - 2497246
மின்சாரம் : puniyame @ siltnet.lk

மலைச்சுவடுகள்

கவிதைத் தொகுதி

நூலாசிரியர்	:-	மாரிமுத்து சிவகுமார்
முதலாம் பதிப்பு	:-	May 2005
பதிப்புரிமை	:-	திருமதி தஜினி சிவகுமார்
வெளியீடு	:-	சிந்தனை வட்டம்
அட்டைப்படமும், உள்ளவியங்களும்	:-	வெள்ளையன் கணேசலிங்கம்
கணனிப்பதிப்பு	:-	<p>Zeenath Nawaz Udatalawinna Communication 14, Udatalawinna Madige Udatalawinna, 20802 T.P. 081 - 2493746-2493892</p>
அச்சுப்பதிப்பு	:-	<p>Creative Printers No. 03/A, Bahirawakanda Rd, Kandy. T.P. 074- 472048</p>

120/-

ISBN 955 - 8913-13-8

அன்பினால் என்னை வளர்த்து
அறிவினை சிந்தையில் நெருக்கி
பண்பாய் வாழ்வதற்காய் - இத்
தரணியில் தவழ் வைத்து
என்னுடன்
வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் எனது
தாய் - தந்தைக்கு
இந் நூல்

சுமர்ப்பணம்!

மலைச் சுவடுகள்

03

மாரிமுத்து சிவகுமார்

நூலாசிரியருடனான்

சகல

தொடர்புகளுக்கும்

MR. MARIMUTHU SIVAKUMAR
NO - 86, SIDE STREET,
HATTON
T.P. 051 2223418

சிந்தனைவட்டத்தின் 204வது வெளியீடாக கவிஞர் மாரிமுத்து சிவகுமாரின் 'மலைச்சுவடுகள்' கவிதை நூலினை வெளியிடுவதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

கவிஞர் மாரிமுத்து சிவகுமாரின் முதலாவது கவிதைத் தொகுதி இதுவென் நாலும் அவரின் கவிதைகளில் முதிர் ச் சித் தன் மையினைக் காண முடிகின்றது. சமூக அவலங்களையும், முடநம்பிக்கைகளையும் ஒரு தேர்ச்சி பெற்ற திரைப்பட இயக்குனரைப் போல கவிதைவழில் படம் பிடித்துக் காட்டுவதில் வெற்றிபெற்றுள்ளார்.

குறிப்பாக இளம் தலைமுறை எழுத்தாளர்களுக்கும், கவிஞர்களுக்கும், களமமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்குடன் செயற்பட்டு வரும் சிந்தனைவட்டம் 'மலைச்சுவடுகள்' கவிதைத் தொகுதியினை வெளியிடுவதில் பெருமிதமடைகின்றது.

சமூகசுறுப்பும் ஹக்கமுமிக்க இக்கவிஞரின் முதிர்ந்த போக்குள்ள பல படைப்புக்களை தொடர்ந்தும் எதிர்பார்க்க முடியும். நிச்சயமாக சிந்தனை வட்டம் அவற்றுக்குக் களமமைத்துக் கொடுக்கும்.

சிந்தனைவட்டத்தின் ஏனைய வெளியீடுகளுக்கு வாசகநெஞ்சங்கள் தரும் ஆதரவினை இந்நாலுக்கும் தருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு.

மிக்க நன்றி

கலாபூஷணைம் பி.எம். புன்னியாமீன்

முகாமைத்துவப் பணிபாளர்.

வரையறுக்கப்பட்ட சிந்தனைவட்டம் வெளியீடாளர்கள் (தனியார்) கம்பனி

14 உடத்தலின்னை மழுகே

உடத்தலவின்னை.

05-05-05

முன்னுரை

கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, முதலான துறைகளில் இயல்பாகவே ஆர்வம் கொண்டு உழைத்துவரும் மாரிமுத்து சிவகுமாரின் முதல் கவிதைத்தொகுதி இது. இளம் கவிஞரான இவரது கவியார்வமே இத்தொகுதி வெளிவருவதற்கு இவருக்கு உந்துதலை அளித்துள்ளது. பல்வேறு பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் இவர் எழுதிய பல்வேறு கவிதைகளையும் ஒன்றுசேர்த்துப் பார்க்கும் வாய்ப்பு வாசகர்களுக்கு கிட்டியுள்ளது.

சிலகவிதைகளில் மலையகன் என்ற சொல்லைச் சிவகுமார் பயன்படுத்தியுள்ளார். அதுஒரு நல்ல சொல்லாகவே எனக்குப் படுகிறது. மலையகக் கவிதை வளர்ச்சியில் தம்மையும் இணைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆர்வம் அவரது கவிதைகளில் தொனிக்கிறது.

கவிஞர் தாம் வாழும், தாம் காணும், தாம் அனுபவிக்கும் மலையகத்தை அப்படியே வாசகர் முன் நிறுத்துவதற்குத் தமது கவிதைகள் மூலம் முயற்சிக்கிறார். மலையகத்தின் சோக வாழ்வியலைத் தமது கவிதைகள் தோறும் படம் பிடிக்க முனைந்துள்ளார். மலையகம் எதிர்காலத்தில் புதுமைகளை, மாற்றங்களைக் காணவேண்டும் என்ற தமது தனியாத தாகத்தையும் கவிதைகள் மூலம் வெளிப்படுத்துகின்றார். மலையகத்தைப் பாதிக்கும் விடயங்களை விட்டொழிக்க வேண்டும் என்று எச் சரிக்கிறார். மலையகம் தொடர்பான பல கவிதைகள் இத்தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன.

இலங்கையின் ஆத்மாவையே அழித்தொழிக்கும் முறையில் நீண்ட காலம் நிலைபெற்று வந்த போர், எண்ணிறைந்த உடல் அழிவுகளையும், உடைமை அழிவுகளையும் உள் அழிவுகளையும் ஏற்படுத்தியது. இப்போது போர் ஓய்ந்துள்ள போதிலும் போர் அபாயம் இன்னும் நங்கிலிட வில்லை. என்றைக்கும் ‘போர் வேண்டாம்’ என்று தான் மனிதாபிமான இதயங்கள் அனைத்தும் கருதுகின்றன. கவிஞரின் இதயமும் இயல்பாகவே மனிதாபிமான உணர்வு கொண்டது. அந்த வகையில் கவிஞர் சிவகுமாரும் யுத்தத்தைப் புறக்கணிப்பதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. ‘யுத்தத்தைப் புதைப்போம்’ என்ற கவிதையில் தனது மனிதாபிமான உணர்வை அவர் புலப்படுத்துகிறார்.

கவிஞரின் சில கவிதைகள் காதல் உணர்வின் போக்கை வெளிப்படுத்துபவையாக உள்ளன. வேறுசில கவிதைகள் வாழ்வின் இயல்பை உணர்த்துபவையாக காணப்படுகின்றன. இன்னும் சில கவிதைகள் பண்டிகைக் காலங்களுக்காக எழுதப்பட்டவை.

இத்தொகுதியில் உள்ள சிலகவிதைகள் கவிஞர் சிவகுமாரை இயன்றவரை இனங்காட்ட முயற்சிக்கின்றன. ‘நிலவின் சோகம்’ ‘மாற்றமாய் செய்துபார்’ ‘சாதுமிரண்டால்’, ‘பாரமில்லாப் பஞ்சாய்’, மேடையில், சிகரட், ஒருதலைக்காதல் சிவனொளிபாதமலை, ‘எயிட்ஸ் அரக்கன்’, மரணம், பூவுக்குப் பிறந்த நாள், லயத்து சிறைகள் போன்ற கவிதைகள் கவிஞரின் கவித் துவத்தைக் காட்ட முயற் சிக் கின் றன. அவை மேலும் கலைத்துவத்தோடு அமைய வாய்ப்புண்டு.

கவிஞர் சிவகுமாரின் கவிதா ஆர்வம் வரவேற்புக்குரியது. அதேவேளை அவரது கவிதைகள் மேலும் கனதியோடும், கலைத்துவத்தோடும் பிறப்பெடுக்க வேண்டும். எதிர்காலத்தில் கவிஞருக்கு அவை கைகூடும் என்றே கருதுகிறேன், வெறும் புகழ் வார்த்தைகள் இலக்கிய வாதியின் வளர்ச்சிக்கு உதவுவதில்லை

வளர்ந்துவரும் கவிஞரான சிவகுமார் இன்னொரு விடயத்திலும் கவனமாக இருக்க வேண்டும் என விரும்புகிறேன். தமது ஆக்கங்களில் எழுத்துப்பிழைகள், அச்சுப்பிழைகள் ஏற்படாதவாறு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இவை நூல்களின் ஆத்மாவையே கொன்று விடக்கூடியன.

கவிஞர் சிவகுமார் எதிர்காலத்தில் மேலும் சிறந்த கவிதைத் தொகுதிகளை கவித் துவத் தோடும் கலையழகோடும் வெளிப்பிடுவார் என எதிர்பார்க்கிறேன். இந்நூலைத் தமது ‘சிந்தனை வட்ட’த்தின் வெளியீடாகக் கொணரும் கலாபூஷணம் பி.எம். புனியாமீன் அவர்களின் முயற்சியும் வரவேற்புக்குரியது. அதேவேளை இந்நூல் வெளிவருவதில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளும் இரா.அ.இராமனும் பாராட்டப் பட வேண்டியவர்.

கலைநீதி துறை மனோகரன்,

தமிழ்த்துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்,
பேராதனை,
கண்டி

மதிப்புரை

இலங்கையில் இன்றைய தமிழ் இலக்கியப் பரப்பினை நாம் அவதானிக்கும் போது கலை இலக்கியப்படைப்பாளர்களின் பெருக்கம் (தொகையளவில்) மிக....மிக... குறைந்து கொண்டே செல்வதை அவதானிக்கலாம்.

அதே நேரம் கடந்த 70 தொடக்கம் 85வரையிலான காலகட்ட த்தில் படைப்பாளிகளின் தொகை அதிகளவு அதிகரித்துச் சென்றமையை நாம் மறந்து விட முடியாது.

அன்று இருந்த கலை இலக்கிய துடிப்புக்கும்,

இன்றுள்ள கலை இலக்கிய துடிப்புக்கும் எவ்வளவோ வித்தியா சம். அன்று இலக்கியமே இலட்சியமாய், இலட்சியமே இலக்கியமாய் இருந்தது.

பல பத்திரிகைகள் போட்டிபோட்டுக் கொண்டு இளம் படைப்பாளர்களது வளர்ச்சிக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்தன. இலங்கையின் பல இடங்களில் இருந்தும் சஞ்சிகைகளின் வரவு அதிகரித்துக் கொண்டே இருந்தன.

ஆனால் இன்று எவ்வளவோ வித்தியாசமாக மாறிப் போடுவதை உணர்கின்றோம். வாசிப்புத்தன்மை எம்மத்தியில் குறைந்து கொண்டே செல்கின்றது. சின்னத்திரைகளில், படங்களையும், நாடகங்களையும் இன்று பார்ப்பதில் காலமும் நேரமும் செல்கின்றது.

அன்றைய தரமான கவிஞர்களும், சஞ்சிகைகளும் இன்று எங்கே?

இன்று வளர்த்துடிக்கும் கலையுள்ளங்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுக்கும் ஊடகங்களும், கலை இலக்கிய பிரசரங்களும் மிகமிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. வளர்த் தகுதியானவர்கள் கூட வித்திலே சிலரால் தோண்டப்படுகின்றனர்.

நாமங்களைக் கொண்டு தரமான படைப்புக்கள் கூட சில தீய சக்திகளினால் புதைக்கப்படுகின்றன. இதனால் புதிய தலைமுறையினருக்கு களம் அழிக்கப்படுகின்றது.

இந் திய கவிஞர் களான வைரமுத்து, மு.மேத்தா, அப்துல்ரகுமான், விஜயபாரதி போன்றோர்களது நூல்களுக்கு கொடுக்கும் வரவேற்பு ஏன் இலங்கை கவிஞர்களது நூல்களுக்கு எம் தேசத்திலே கிடைப்பதில்லை! ஏன் அவர்களுக்கு நேசக் கரம் நீட்டுவதில்லை!

இலக்கியத் தாகம் எம் மண்ணில் வற்றி விடக்கூடாது! அழிந்து வரும் மொழிகளில் எம் தமிழ் மொழி தொலைந்து விடக்கூடாது! இதை எம் மண்ணில் வாழும் கலையுள்ளங்கள் உணர வேண்டும்!

சில தரமான இளம் கலை உள்ளங்களை இன்றைய சூழலில் “சிந்தனை வட்டம்” இனங்கண்டு அவர்களது படைப்புக்களை முழந்தளவு நூல்களாக வெளியிட்டு வருவதையிட்டு நாம் சந்தோஷப் படுவதுடன் நேசக்கரங்களையும் நீட்ட வேண்டும்.

இந்த வகையில் இலங்கையில் கூடியளவு நூல்களை வெளியிட்டு வரும் ‘சிந்தனை வட்டம்’ மலையக மண்ணில் பிறந்த இளங் கவிஞர் மாரிமுத்து சிவகுமாரின் “மலைச் சுவடுகள்” எனும் கவி நூலை வெளியிட முன் வந்துள்ளது.

ஆம். மலையக கலை இலக்கியப் படைப்பாளர்களின் வரிசையில் அமர்கள் க.ப. விங்கததாசன், குறிஞ்சி தென்னவன், மற்றும் கல்லுமின்னை ஹலீம்தீன், பண்ணாமத்து கவிராயர், இளங்கீரன், போன்ற பல கவிஞர்கள் தரமான கவிதைகள் மூலம் மலையக

மக்களுக்காக குரல் கொடுத்தார்கள். அவர்களது வரிசையில் ஒர் வாரிசாக சிவகுமாரையும் சேர்க்கலாம்!

ஆம் மாரிமுத்து சிவகுமாரின் கவிதைகளில் சமூக நோக்கும், இன, மொழி மத பேதமற்ற மாணிட நேயமும் வெவ்வேறு வகைகளில் கவிதைகள் முழுவதும் இழையோடி நிற்பதை அவதானிக்கலாம்.

அவ்வப்போது தினசரிகளிலும், சுஞ்சிகைகளிலும், மலர்களிலும் வெளிவந்த கவிதைகள் பல இத்தொகுதியில் அடக்கப்பட்டுள்ளன. எமது நாட்டிலும், அப்பாலும் தான் பிறந்த மண்ணிலும் இடம் பெற்று வந்துள்ள நிகழ்வுகளின் ஒரு வெட்டுமுகத் தோற்றுமாக இந்நாலிலுள்ள கவிதைகள் விளங்குகின்றன எனலாம்.

கவிஞர் மலையகத்தில் பிறந்தவர் என்பதால் இக்கவிதைத் தொகுதியில் கணிசமானவை மலையகத் தொழிலாளர்கள், மலையகத்து அவலங்கள் பற்றியவையே! மானுட நேயம் மிக்க எந்த ஒரு கவிஞரனையும், தம்மால் ஈரக்கத்தக்க அளவிற்குத் துன்பக் கேணிகளாகவும், அவலங்கள், சோகங்கள், சோதனைகள், வேதனைகள் முதலியவற்றின் மொத்த உருவங்களாகவும் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இந்த மலையகத் தொழிலாளர்களுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மாரிமுத்து சிவகுமார் தன் கவிதைகளை உருக்கமாக மனம் திறந்து தந்துள்ளார்

லயத்துச் சிறைகள் கவிதையில்,
சிறைகளில் வாழும்
கைதிகளைப் போல்,
எங்கள் வாழ்க்கையின்
உரிமைகளை எல்லாம் - இந்த
லயச்சிறைக்குள்ளேயே வைத்து
கவ்வாத்து வெட்டுகின்றனர்!

மனத்துயரம் கவிதையில் தெரிகின்றது மனம் வெதும்பிப் பாடியுள்ளதையும் நாம் மனங்கொள்ளல் வேண்டும்.

உதாரணத்துக்குச் சிலவற்றை காணலாம்.

மலைச்சுவடுகள் கவிதையில்
உழைப்பின் ஏணிகள்தான்
எங்களது
கருவறைகள்
அந்த ஏணியே
ஊனமாகும் போது
எங்கள் உருவங்கள்.
எப்படி முழுமை பெறும்...?

இல்லாத உரிமையெல்லாம் எந்நாளில் மீண்டிடுமோ...?
எனும் இன்னொரு கவிதையில்,
வாழ்வதுவோ
ஒரு சூடை கொழுந்துக்குள்ளே
சாய்வதற்கோ இடமில்லை.
லயத்துக்குள்ளே....
வீழும்வரை விதியின்பாதையிலே
நடந்து செல்ல
மிரட்டி விரட்டி
ஒரங்கட்டபலபேர். இப்படி மாரிமுத்து சிவகுமாரின் பல கவிதைகள் துயரத்தை தருகின்றன.

முடிவாக;

ஆழமான, சமூக பார்வை மிக்க, முழு மனிதயினத்தை யோசிக்கத் தூண்டும், நேசிக்கத்தூண்டும் கருத்துக்களை இவரது

அனுபவம் நிச்சயமாக பலருக்கும் கற்றுக் கொடுக்கும் நல்ல பல தரமான கவிதைகளை இவரிடமிருந்து நான் மேலும் எதிர்பார்க்கிறேன்.

“மலைச் சுவடுகள்” என்ற இக்கவிதைத் தொகுதி மாரிமுத்து சிவகுமாரின் ஆரோக்கிய வளர்ச்சியினைக் காட்டுமென்று நம்புகின்றேன்.

கவித்துவ வீறும். கருத்து வீச்சும் ஆழந்த சமூகப் பார்வையும் கொண்ட கவிதைகள் பலவற்றை மேலும் தந்து ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதையுலகிற்கு வளம் சேர்ப்பார் என நம்புகின்றேன்.

கலைமகள் ஹிதாயா ரிஸ்வி

“தடாகம்” கலை இலக்கிய வட்டம்
இல - 677, அஹமட் வீதி
சாய்ந்தமருது - 14
தொ. பே 067 - 2222134
தொலைந்தகல் 067 - 6232567
067 - 2222134

இதயத்திலிருந்து இதயங்களுக்கு.....

நாற் சுவர்களின் உட்புறத்துள் மட்டுமே எங்களுடைய சப்தங்கள் ஒவிக்க கேட்க முடிகிறது. என் திசையிலும் எம் சகோதரர்கள் பரந்திருந்தும் ஏனிந்த அடிமை புதைப்புக்கள் ஒருவருடன் ஒருவர் பேசிக்கொள்வதற்காக மட்டுமே தான் எங்களுக்கான மொழி படைக்கப்பட்டதா? இல்லை “மேளன மொழி” ஒன்றை எங்களுடைய குரலோசை வரைவிலக்கணப்படுத்துகிறதா? எவ்வளவு தான் வீரிட்டு கத்தி கதறினாலும் எங்களது துன்பங்கள் எங்களை விட்டு விலகுவ தில்லையே. ஏன்?.... இதுதான் நாம் வாங்கி வந்த வரமா?....

இப்படி தமிழ்ச்சமுதாயம் இன்னோரன்ன இடர்களுக்குள் இரண்டரக் கலந்திருக்கும் வேளை மலையக் சமுதாயத்தின் வரலாற்று புத்தகங்களின் ஏடுகளில் துன்ப கிறுக்கல்களும் சிந்திய கண்ணிருளிகளுமே அவ் ஏடுகளை நிரப்பிக் கொண்டிருக்கின்றது.

வறுமை; அடிமை இவை இரண்டும் மலையகச் சமுதாயத்தின் வாழ்க்கைக்குள் புகுந்துள்ள அச்சுறுத்தல்களா? இவ்வாறான அச்சுறுத்தல்கள் மலையகச் சமூகத்தை பின்னி வதைத்துக் கொண்டிருப்பதை தானே எல்லா எழுத்துக்களும் வெளிக்கொனர முயற்சிக்கின்றன...

உதிரங்களின் இயக்கங்களே இவர்களின் ஊதியங்களை தீர்மானிக்கும் போது, மலையகச் சமூகத்தின் உதிரங்களை அட்டைகள் மட்டுமல்ல அதிகாரங்களும் உறிஞ்சிக் குடிக்கும்போது இம்மலை சுவர்களுக்குள் எப்படி மனச்சமைகள் குறைய முடியும்? இப்படிப்பட்ட பல சோகங்களுக்கும் கேள்விகளுக்கும் விடைகளை காண முயன்றபோது தான் இந்த “மலைச்சுவடுகள்” என்னிலிருந்து வெளிப்பட்டது.

இம் மன்னை சொந்தமாய்த் என்னி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்மலையக சமுதாயத்தில் பிறந்த எனக்குள் மலைச் சுவடுகளை புரட்டிப் பார்ப்பதில் அத்தனை உரிமைகளும் உண்டு என்பேன் எனது பள்ளி பருவத்திலே என்னுள் கவிதைகள் அரும்பிற்று நான் பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்த இந்த மலையக மன் பரப்பின் மேலிருந்த அன்பும், பாசமும், பணிவும், பற்றும் என்னுள் சிறு வயதிலேயே ஆட்கொள்ளத் தொடங்கி விட்டனவே!

அவ்வாறு என்னை ஆட்கொண்ட மலையக வாசனை தான் என்னை “மலைச்சுவடுகள்” கவிதை தொகுப்பினை எழுத்துக்கூண்டியது.

என்னை இம் மன்னிற்கு தந்த என்னருமை தாயும், தந்தையும் இரு கண்கள் என்பேன். மலையகத்துள் பல துங்பங்களை சந்தித்து என்னை பாடசாலை அனுப்பி கல்வியறிவு தந்த இவர்களை இன்றும், என்றும் வணங்கிக் கெந்துவதில் பெருமையடைகிறேன். இன்னும் எனது அறிவுக் கண்களை கல்வியால் மெருகூட்டிய ஆசான்களை அளவில்லா மரியாதைகளுடன் நினைவு படுத்துகிறேன்.

மேலும் எனது கவிதைகளுக்குத் துணையாய்த் தீர்மானம் நின்ற என் மனைவி, உறவினர்கள், நன்பர்கள் அனைவருக்கும் மனந்திறந்து நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

அத்துடன் என் கவிதைகள் ‘மலைச்சுவடுகள்’ எனும் கவிதை நாலாக வெளிவர காரணமாக இருந்து என் ஆர்வத்தை தினமும் ஊட்டி உந்துகோலாய் அமைந்த சகோதரி கலைமகள் ஹிதாயா ரிஸ்வியை என்றும் என் முன்னேற்றப்படுகளில் நன்றியோடு நினைவு கூறத் தவற மாட்டேன்.

இந்த நூலுக்கு அட்டைப் படத்தினை வரைந்து தந்த திரு. வெ. கணேசலிங்கம் அவர்களுக்கும், முன்னுரை வழங்கிய மதிப்புக்குரிய கலாநிதி துரை. மனோகரன் அவர்களுக்கும்,

மக்கள் கலை இலக்கிய ஒன்றிய தலைவர் இரா. அ. இராமன் அவர்களுக்கும் இக்கவிதை தொகுப்பினை அழகான முறையில் அச்சிட்டு என் வளர்ச்சிக்கு நீர் தூவும் சிந்தனை வட்டத்தின் முகாமைத்துவ பணிப்பாளரான கலாபூஷணம் புன்னியாமீன் சகோதரர் அவர்களுக்கும், அங்கு கடமை செய்யும் சகோதர ஊழியர்களுக்கும், மற்றும் திருமதி ரேணுகா பிரபாகரன், எஸ் தேவகௌரி ஆகியோருக்கும் நன்றி கூற கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இன்னும் வீரகேசரி, மித்திரன்வாரமஞ்சரி, தினகரன், நவமணி, தினக்குரல், சங்கமம், ரோஜா, ஐனனி, கங்கை, அமுது, மின்னல், தடாகம், மலைக்குரல், சங்கநாதம், தமிழ் ஏடு போன்ற பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் எனது கவிதைகளையும், சிறுகதைகளையும் பிரசரம் செய்து என்னை ஊக்கப்படுத்திய அதே வேளை இலங்கை வானொலி “தென்றல்” எனது கவிதைகளை ஒலிபரப்பாக்கியது என்னால் மறக்க முடியாததொன்றே.

என் அன்பான கலை உள்ளங்களே எனது இந்த “மலைச்சுவடுகள்” உங்கள் மனங்களில் நிழலாடுகின்றதா? அல்லது நிழலாடாமல் போகின்றதா? எதுவானாலும் சரியே வளமான விமர்சனங்களை எழுதுங்கள் எதிர்பார்த்துள்ளேன்.

தரமான விமர்சனங்களே என் உயர்வுக்கு உதவலாம்.

நன்றி

மாரிமுத்து சிவகுமார்

இல - 86 சைட் வீதி

ஹட்டன்

தொ.பே. 051 - 2223418

வதுபூர்வக் கப்பட்ட சிற்றனை வட்டம்
ஒவ்வொட்டாயர்கள் (துவியார்) கம்பனி
ஸி, உ.டி.நீதிமலின்னை மழுசுக்
உ.டி.நீதிமலின்னை.20802
இலங்கை

ஏதாவத ரூபி : 081 - 2493746 / 081-2493892
நிதானலை நுதல் : 081 - 2497246
மின்தித்தங்கள் : puniyame @ siltnet.lk

மலைச் சுவடுகள்

16

மார்முத்து சிவகுமார்

மதுவை ஒழிப்போம் மகிழ்வடன் வாழ்வோம் !

மலைகள் சிறக்க மனங்கள் ஜோலிக்க
மதுவை விடுத்து மயக்கந் தீர்ப்போம்
கலைகள் வளர கனவுகள் மலர்ந்திட
கருங்குகை மதுவை இடித்து மடிப்போம்!

நிலைங்களை மனதில் பதமாய் பதித்து
நீண்ட பயணத்தில் நேர்த்தி வடிப்போம்.
வாழ்வில் படரும் வாலிப கயிற்றில்
வசியம் செய்யும் மதுவை துறப்போம்!

கோயில் சிலைகள் கோபுர கலைகள்
கோடி புண்ணியம் பொழுதை கழிக்க
கோரம் மிகுந்த மதுவை விடுத்து
கோயில் தரிசனம் நிலையாய் கொள்வோம்!

மலையக மண்ணாம் மாணிக்க வளமாம்
மானிடர் ஏனோ மயக்கத்தில் வாழ்ந்தனர்
ஏனிகள் இங்கே போதையால் வடிக்க
ஏக்கங்கள் இன்னும் தோணியின் துடுப்பாய்!

வீழ்ச்சியின் கருக்கள் விநோதமாய் நிலைக்க
வீறுநடை போடுதே வீக்கமிகு மதுக்கள்
கூறுமொழி எதுவோ கூர்மையாக கேட்டு
குறட்டை விடும்மதுவை குழிதோண்டி புதைப்போம்!

கள்ளத்தோணி என்றெம்மை சாடையாய் சபித்திட்டு
கசிப்பு விதையெல்லாம் கூடையாய் குவித்திங்கு

காய்ச்சிடும் இடர்மிகுந்த காட்சியின் தோற்றுத்தை
களைபோல நாம்பிடுங்கி எறிவோமே தூரத்தே!

மலைக்கல்வி மழலையாய் மண்ணிலே வளர்ந்திட
மாகள்ள மதுநாவும் தூசுக்களை ரூசித்திடுது
பேசவுந்தான் ஏதுமின்றி புதுச்சுகள் மயங்கும் போது
பேராவல் கொண்டமது பேரமும் பேசுதிங்கே!

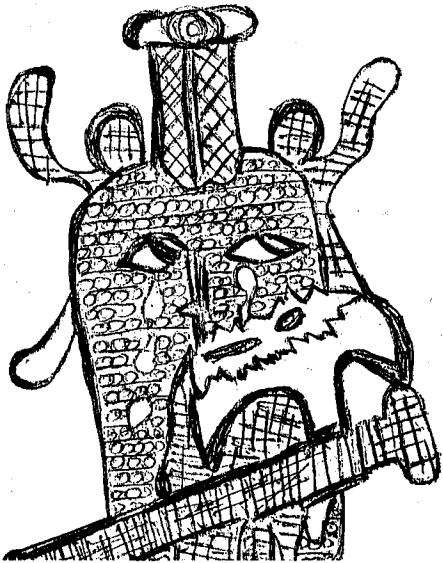
லயத்துக்குள்ளே லயிப்பில்லா வாழ்வோடு வாழ்ந்திங்கு
லாபமில்லா கூலிக்கு வேர்வையுஞ் சிந்தியிங்கு
கூடைக்குள் கேவலத்து மதுக்கிளையை குவித்திட்டு
கேடுகெட்டு வாழுமிந்த ஜீவிதமும் ஏனிங்கு?!

கூலிக்கு மார்புந்தான் மாடாய் உழைத்திடுது
கண்டுக்குள் வதைகளாலே ஓடாய் தேய்ந்திடுது
கூணியே வாழ்ந்து பழகிட்ட மலையகனுக்கு
கூட்டத்தை ஏற்ற மதுக்களே மாய்க்குது!

ஏற்றங்கள் இன்றி தேறிகளில் ஏறி
ஏமாற்றங்கள் நிறைந்த தோற்றங்கள் சுமந்து
ஏனிகள் அமைக்கும் ஆணிகளைத் தொலைத்து
ஏனிந்த மதுவை சுவையாய் பருக?!?

இல்லத்துள் இல்லாத துண்பங்கள் நிலைக்க
இன்பத்துள் முழுகும் மனங்கள் மதுக்குள்
கன்ஸத்தில் கவலைகள் பருக்களாய் படர
கருக்களாய் மதுக்களை ஏன்றான் புதைக்க?

திண்மத்தின் உருவாய் எண்ணங்கள் மாற
தீமைகள் மதுவால் விளைவதை தடுக்க
திரவமாய் திளைத்திடும் மதுக்களை பருக
தீண்டாமல் துண்பங்கள் தொடர்ந்திடும் எம்மை!

குன்றினில் குறைகளே கறைகளாய் தொடர
குற்றங்கள் குவிந்து மதுவினால் நீளா.....
நெஞ்சத்து வீணைகள் துன்பத்தை மீட்டிட
நெடுந்தூர் பயணமும் மதுவாலே மயங்கிடுதே !

சுதியில்லா ராகமாய் சுகமில்லா மழைலையாய்
சூழ்ந்திடும் ரணங்களில் விஷமுள்ள மதுக்களாய்
ஆழ்ந்திடும் உறக்கத்தில் அரக்கனாய் மதுக்களே
ஆளுமை கொள்ளுது அகிலத்து உயிர்களை !

பிணங்களின் சதைகளாய் உயிர்களும் மாற
பிடிரியை தள்ளிடும் மதுக்களின் சதிகளும்
விதியினை மாற்றிடும் சதிகளின் தலைவனாய்
வியாப்பிக்கும் மதுக்களை மதியினால் ஒழித்திடுவோம்.

2003 - 08 -20

மலையகுமர் நாளை புதுமை காணுமா?

விழவில்லா வடிவங்கள் சுவடுகளில்
விரக்திதனை தூண்டுதிங்கே மலைதனில்
புலர்வில்லா மலையகத்து புதிப்பங்கள்
புதுமைகளை புதிப்பிக்க முனைந்திடுதே!

முறுகளுற்ற வினைகளேயே மலையகத்துள்
முன்னின்று விதைத்திட்டார் யாரெவரோ?
பயனற்ற பயன்களையே தமதாக்கி
பார்தனிலே பரிதவிக்கும் பாவிகள் நாம்!

உழைப்பினிலே சுவர்க்கத்து சுவர்களாக
உரமான வரம்பின் அணைகள்தான்
வரப்பினிலே மிதிப்படும் எண்ணங்கள்
வாழ்க்கைதனை மீட்டிடுமா மலையகளின்?....

பதுமையான சுலோகத்தோடு போராடி
பார்த்திட்டதான் முடியுதில்லை விழவுதனை
கருமூரடு பாதைகளில் பவனிவந்தும்
காட்சியில்லை பார்வைகளில் பதுமைகளும்!

இலட்சியத்துள் எச்சங்கள் புதைந்திருக்க
இராச்சியத்துள் ஏனோ புதைகுழிகள் - பல
கட்சிகளாய் வகுக்கப்படும் மலையகமும்
கட்டவிழ்ந்து புதுமையுரும் எப்போதினி?

நேற்றைகளோ மாற்றங்களை மடிக்கவில்லை
நேர்த்திகளை மலையகமும் காணுதில்லை - மலை
நாட்டினிலே உரமுட்டும் உயிர் ரசங்கள்
நாளைதனில் புதுமைகளை புணர்ந்திடுமே!....

23.09.2001 வீரகேசரி

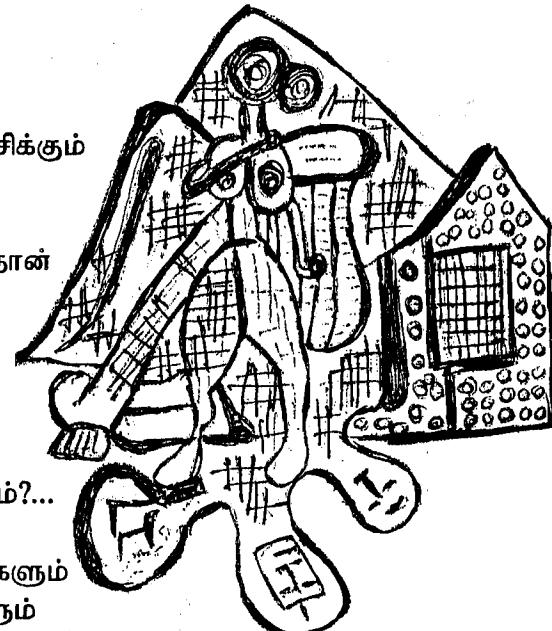
மலைச் சுவர்கள் !

வாழ்வதற்காய்
பிரம்பனின்
பிரத்தியேக ஏட்டில்
பதியப்பட்டவர்கள்
மலைச்சவடுகளுக்குள்
மழந்து
இறுகிப்போய்
அசத்தங்களால்
கருகிப்போன
சுவாசக்காற்றை சுவாசிக்கும்
ஜந்துப் பிறவிகள்!

உழைப்பின் ஏணிகள்தான்
எங்களது
கருவறைகள்
அந்த ஏணியே
ஹனமாகும் போது
எங்கள் உருவங்கள்
எப்படி முழுமை பெறும்?...

வாழ்ந்து வந்த சுவடுகளும்
வாழுமிந்த பருவங்களும்
பாடுபடும் மலையகனுக்கு
பாவி இறைவன் தரும்
படைப்புகள் தானா?....

இலை உதிர்ந்த
உடல் மெலிந்த
முருங்கை மரங்களாய்,
உழைப்பில் சளைக்கா

உயர்வில் தாழ்வாய்
உணர்வில் மனிதம் நசிய
கனவில் மட்டும் களைகட்டிய
பாவிகளின் உருவங்களாய் நிலைக்க...

உழைப்பின் ஏணிகள் தான்
எங்களது
கருவறைகள்
அந்த ஏணியே
ஹனமாகும் போது?...

உழைப்பின் கிளை படர்ந்த
மலைத்தேரிகள் இப்போது
சுமையாகிப் போயின
என்னைச் சுமைதாங்கும்
மலைத்தேசம் மீதில்
படர்ந்த பசலைப் பிணி
என் தேகங்களிலும் நுழைய
மலையகத்து மீதான விடியல்கள்
நமதுள் நோயாகிப் போகிறது!

வறுமைகள் என்று தான்....
தற்கொலை செய்து கொள்ளப் போகிறது?
வறுமையின் வினிம்பில்
தத்தனிக்கும்
மலைச்சவடுகள்
எப்போது மீள்வது?
சுற்றி வர சுமைகள்
கூழ்வதெல்லாம் வதைப்புக்கள்!

பசுமைப் புல்லின் மேனியில்
வரட்சி,

கிடழ்விரித்த
ரோஜா மலரிலும் முட்கள்,
தேயிலை செடிகளை சுமக்கும்
தேறிகளிலெல்லாம் வெடிப்புக்கள்,
லயன்களில் கேட்கும்
குழந்தைகளின் குரலிலும் தூடிப்புக்கள்,
இயற்கைச் சுமந்த
இராட்சியத்திலும்
குருதி வெடிப்பிற்கான அறிகுறிகள்!

காந்தி இறந்து விட்டான்
அவன் வழி வந்தவர்களும்
புதைந்து விட்டார்கள்.
அவனது கொள்கைகளை சுமந்த
இவ்வுயிர்க் கூடுகள் மீது
இன்பப் பயிர் மேடைகள்
வளர்வது எப்போது?

உழைப்பின் ஏணிகள் தான்
எங்களது
கருவறைகள்
அந்த ஏணியே
ஹனமாகும் போது?...

மலைச் சுவடுகளின்	மரணச் சுவர்களை
இயற்கை நிலைகுழம்பும்	எழுப்பிடாது - நல்
இன்பங்கள் விவாகரத்து செய்யும்	மாலைகள் இப்போது
இலங்கையுள் மடி படும் மலையகம் மாண்புகளை மகுடமாக்கிட	மலைச் சுவடுகளுக்கு!.....
மேலும்	(மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்திய விழா - 2002 சிறப்பு மலர்)
இயற்கைச் சுவர்களை	
புதைக்கும்-	
என்றெல்லாம்	
பரணி பாடிய நிலையிங்கு மாறி	

இல்லாத உரிமையீல்லாம் எந்நாளீஸ் மீண்டுமோ!

தேயிலையின் வேர்கள் போல்
எங்கள் தேகங்களின்
நரம்புகள் இம்மண்ணுள்
புதைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதும்
கேள்விகள் எழுப்பாத
கேலிகளாய்... இன்னும்
கூலிகளாய் வாழ்வதுவும்
இம் மண்ணில்தான்!

காணி நிலம் வேண்டுமென்று
பாட்டுக்கொரு புலவன்
பாடிச்செல்ல,
இங்கே லயக்கூட்டைக்கூட
சொந்தம் சொல்ல
இல்லையொரு சாசனமும்!...

காடு மலையேறியெங்கும்
கால் கடுத்து,
தோல் வருத்தி
சூரியனின் சுரண்டலுக்கு
வியர்வை சிந்தி,
துரைமாரின் மிரட்டலுக்குப்
பொறுமை சுமந்து
மலை மீது மலை ஏறி
மண்டியிட்டும்,
மாண்பில்லா மண்ணன்றோ
இம் மண்ணும்.
பொன் மண்ணும்

விலையுதிந்த பூமியில் தான்
செம்மண்ணும் படருதிந்த
பாரினில் தான்
மலை மண்ணை
குழந்திருக்கும் மலையகத்தில்
ஒரு பிடி மண்ணை தானும்
என்னத்தான் வழியில்லையே!

பல புண்கள் சுமந்தபடி
எம் முன்னோர்கள் வந்திறங்கி
பின் இம்மண்ணில்
விதைக்கப்பட
புதைக்கப்பட்ட நிலமாக
சபித்து விட்டு
களைத்துப் போன
நிலையெல்லாம் பழகிப் போக
இன்றும் உரிமையேதும்
பெறவில்லை இம்மண்ணில்!

வாழ்வதுவோ
ஒரு கூடை கொழுந்துக்குள்ளே
சாய்வதற்கோ இடமில்லை
லயத்துக்குள்ளே....
வீழும்வரை விதியின் பாதையிலே
நடந்து செல்ல
மிரட்டி விரட்டி
ஒரங்கட்ட பலபேர்!

பொல்லாத வினைகளோடு
இம் மண்ணில் வாழ்கின்றோம்
சொல்லாத சுமைகளைத் தான்
இந்நாளும் சுமக்கின்றோம்

சொல்லாத உரிமைகளை
இம் மண்ணில்
வரமாய்ப் பெற்று
ஜெகம் விட்டு போகையிலே
சொந்தமில்லை ஆறுடியும்!...

கலிகாலம்
சதிகாலம் - இவையெல்லாம்
எம் மண்ணில் நிகழ்காலம்
பல்லாண்டு பழியிறங்கி
தள்ளாடி வாழ்ந்து செல்ல
இதுவே கொல்லாமல்
இம் மண்ணை
கொள்ளி வைத்து மேடையேற்றும்
நிலையொதுங்கி
இல்லாத உரிமையெல்லாம்
இனி எந்நாளில் மீண்டிடுமோ?

(வரகேசரி - 08 - 12 - 2002)

யுத்தத்தைப் புதைப்போம்!

இன்னுமொரு தடவை
இந் நூற்றாண்டின் படிகளில்
புத்தனும் யேசுவும் - அன்னல்
நபியோடு காந்தியும்
மனித ரூபத்திலேயே பிறக்கட்டும்.
பிறந்திருக்கும் சகத்திரத்தில்
புதைந்தே போன சரித்திரங்களை
அகழ்தெடுத்து நுகர்ட்டும்!

இல்லை;
ஸமத்தீவில் இரத்தஞ்சிந்துதலையும்
வேகமாய் ஊழியொன்று
ஹற்றெடுக்கும் நிலை காணாது
ஆசையோடு இத்தரணியில்
சுவாசிக்க காத்திருக்க.
அவர்களின் நுனிமுக்குத் துவாரங்கள்
அடைபட்டுப் போகட்டும்!
அவர்களது மறுபிறப்புகளென்ன..
இலங்கைத் தீவின் இரத்தாபிஷேகங்களை
போதனை வார்த்தைகளால்
தடைபோட்டு அடக்குதலியலுமா?

ஆவி விட்டு போன மனித கூடுகளும்
ஆசைகளை அலையவிட்டு தவிக்கும்
உலவும் ஆவிகளும்
மீண்டும் ஆற்றிவில்லா
ஜீவன்களின் கூடுகளிலாவது
குந்தி விளையாட்டும்!
யுத்தத்தை புதைக்க முடியாது
இப் போர் பிரளயத்தை

மனித வரம்புகளால்
தாங்க முடியாதென்று மரபுகளை
யுத்தச்சதிகளால் - வேறு
யுக்தியின்றி
மண்ணிற்குள் புதைந்திருக்கும்
மனித பினங்களை அகழ்ந்தெடுத்து
அதே இடுகாட்டு குழிகளில்
புதைத்திடுவோம் - அந்த
யுத்தத்தை புதைத்திடுவோம்!

யுத்த அசைவுகள்
வயது பால் வேறுபாடின்றி
வாய்க்கரிசி போட்டு
பாய்விரிக்கும் பித்தங்கொண்ட
அரக்கச் செயலால்
எம்மினிய வாசகங்களை
கண்ணீரால் செதுக்குகிறோம்....

கண்களில் பெருகும் கண்ணீரும்
எம் இருதய கூட்டுச் சுவர்களில்
உறைந்த கண்ணீரும்
உதட்டளவில்
அமைதிக்கென அசைபோடப்படும்
அகிம்சை அறுந்த
போரின் ஆதிக்கத்தை
தொலைதூர் அண்டவெளிக்குள்
கடத்திச் சென்று - அதன்
ஆணி வேரைப் பொசுக்கி விட்டும்!

போரின் வட்டத்துள்
வட்டமாடிக்கும் விட்டில் பூச்சிகளாய்
மரண சட்டத்துள்

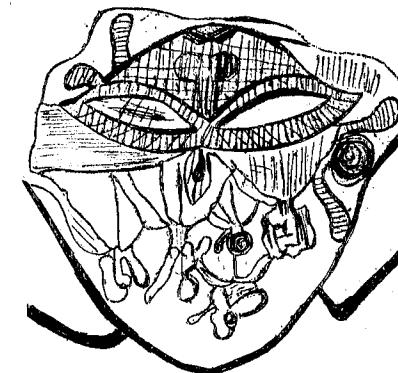
மரண சிலுவைகள் கூக்கும்
பாவிகளாய் மனிதங்கள்...

துப்பாக்கிகளின் துருப்பிடிப்புகளுக்கும்
வெடி குண்டுகளின்
சக்தி இழப்புகளையும் நம்பி
எத்தனைகாலம் - இக்களத்தில்
காத்திருக்கப் போகிறோம்.
போர்க்களத்தில் அச்சாணிகளையும்
போரின் பணக்புலத்தால்
சூழ்ந்திருக்கும் உயிர்கொல்லிகளையும்
இப்போரின் மண்ணில் புதைப்பதனால்
யுத்தத்தையே புதைப்போம்....
யுத்தத்தைப் புதைப்போம்!

(19.09.2000 - மித்திரன் வாரமலர்)

குஞ்சிலீஸ் தீபங்கள்

விடியலென்றும் எம்மில்
குடிகொள்ள மறுக்கும் வேளை
மலையக மண்ணில் என்றும்
மாண்புகள் மலர்ந்திடாதா,

தீர்வுகளில்லா நம்தீவில்
தீபங்களின் ஒளிதெறித்து
தாபமாய் சூழ்ந்திருக்கும்
தாகங்கள் தீர்ந்திடாதா?

தீபாவளி பண்டிகையும்
தீந்தமிழை போற்றியே
மாடாய் உழைத்திடும்
மலையகன் வாழ்விலும்
தேடும் இன்பமெல்லாம்
தேடி வந்திங்கு வளர்ந்திடாதா?..

ஒயாத குரோதத்தால்
ஒரமாய் வாழும் நிலை...
பாரமாய் வாழுதின்னும்
பகைமைகளை பசுமையாக்கி!
தீபங்களாய் வலம் வரும்
தீபமகள் ஒளிபட்டு
குன்றில் குடிவாழும்
குலமகனில் வளம் வளராதா?...

மலையகன் நானிங்கு
மனம் திறந்துஅழுகின்றேன்
தினம் தொடரும்
தீ வினையெல்லாம்
தீரண்டொழிந்து போகாதோ
இன்பந்தரும் தீபாவளியில்!

குவலயம் போற்றுமிந்த
குன்றின் பசும் மேனியில்
பிரளையம் போல வரும்
பிடிவாத பினக்கெல்லாம் நீங்க
குன்றின் வாழ் உயிர்கள் நாம்
குதூகலமாய் தீபங்களை
ஏற்றிடுவோம்!

((வீரகேசரி))

சுதந்திர கொண்டாட்டம்

சுந்தர சுதந்திர சுகந்தத்தில்

சுதந்திர தினமதை

கொண்டாடுவோம்!

சுதந்திரமாய்

வாழ்ந்திடவே

சளைக்காது வெற்றிக்கொடி

ஏற்றிடுவோம்!

அடிமையாய் வாழ்வதில்

பயனில்லை

அகந்தையாய் வாழ்வதுவும்

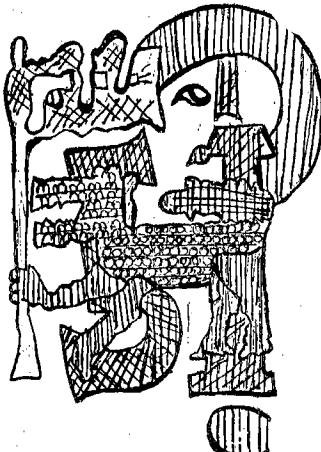
உயர்வில்லை!

குடிமகனாய் வாழும்

உரிமைதனை

குறையாமல் சுதந்திரமாய்

மீட்டிடுவோம்.

வயல் நிலத்தில்

பதிந்த வியர்வையெல்லாம்

வாழ்ந்து வையகம் சிறக்க

சிந்திய வியர்வைக்கு

தரம் சேர்க்க

சிரம் தாழ்த்தி வாழ்வதை

மாற்றிடுவோம்!

ஐம்பத்தோராவது

சுதந்திர பாதையில்

அடியெடுக்கும் அகிம்சைகள்

நாங்களே

ஐயங்கள் மனிதனில் பொய்யாக

அடிமையின்றி சுதந்திரத்தை

கொண்டாடுவோம்!

மித்திரன்வாரமலர் 31/01/1999

சித்திரையாளர் பிறப்பு!

மனத்திரையில் படிந்திருந்த மாசெல்லாம்

மனம்விட்டு படியிறங்கும் நாளொன்றில்

தினம் தினமே சித்திரையாள் இனியெம்மை

திகைப்புறவே மண்ணில் வந்து தவழ்கிறானே!

பல காலம் சுட்டெரிக்கும் போர் மேடை

பாரில் நிலையாக படுத்துறங்கும் நிலைமாறி

காலத்தின் கோலத்தால் நாமிழுந்த இக்

காலமும் சித்திரையில் வளர்ந்திடாதோ?

பல இனங்கள் பல வாழும் இவ்வுலகில்

பரிணாமம் கண்டிடாத இன்பக் கனவுகளை

புவிதனிலே சித்திரையாள் பிறந்ததினால்

புத்துணர்வால் புதுமைகளே பார்தனிலே!

ஏற்றங்கள் காணவேண்டிய இல்லங்களில்

ஏனிந்த ஏக்கங்கள் இன்னும் மாற்றமின்றி

வீணான குற்றமெல்லாம் துடைத்தெறிந்து என்றும்

வீறுநடை போடவேண்டும் சித்திரையாள்!

தூற்றுகின்ற வேற்றுமைகள் துடைத்தெறிந்து

துணிவுடனே துன்பமெல்லாம் இனி விடையனுப்பி

தேடிவந்த செல்வ மகள் சித்திரையாள்

தேசம் போற்ற பாசத்தோடு தவழ்கிறானே!

வீரகேசரி 12. 04. 1998

சொந்த மண்ணை விட்டு....

ஏக்கஞ் சுமந்த
எம் சுவாசிப்புக்கள்
வேறு மண்ணில் பதியப்படுகிறதே!

பிண்ணிய பிணக்குகளை
நுண்ணிய அறிவுகொண்டு
தீர்க்கத் தெரியாதவரை
உயிர் வார்த்த - இவ்
வரம்பை விட்டு
பிரிவாலே தூரத்தில்
சேர்க்கப்படுகிறோம்

ஹர் சிரிக்கும் பொழுதுகளிலிருந்து
உலகில் இன்னும் வாழ
ஊதாரிகளாய் செல்கிறோம்!
தடுமாறி அலையும்
மேகப் பஞ்சாய்
வேற்றுலகைத் தேடுகிறோம்!

பிரிவினைகள் பிடிவாதமிழந்து
சமாதானத்திற்கு
உறுதுணையாகும் வரை
உயிர் வாழ இடம் தேடி
ஊரை விட்டு எறும்புகளாய்
ஹர்ந்து செல்கிறோம்!

சொந்த மண்ணை விட்டு
கந்தல் துணியும்
வெந்த மனதுமாய்
வெளியேறுகிறோம்!

அமுது 2000ஜூன்

தீபாவளியின் கரங்களே....

மனிதஇன்பங்களை
சுத்திகரித்துச் செல்லும்
தீபாவளி ஏன்
மனித இயல்புகளுக்கு
சுகந்தங்களைத் தருவதில்லை!

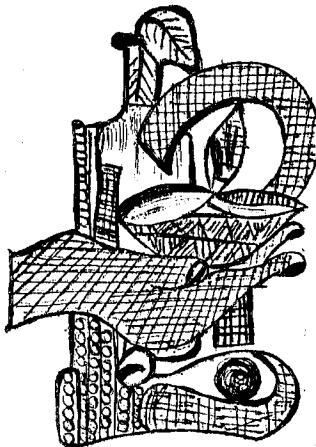
உயர்ந்த சிகரங்களாக
மானிடப் பண்புகள் மாறுவதற்காய்
தீப ஒளிகளால்
அபிஷேகம் செய்தும்
தூய மிளிர்வுகள்
படர்வதில்லை ஏன்?

மண்ணிற்குள் மடிந்த
மனிதவுயிர்களின் சடலங்களும்
அவர்களால் உருவான
உதிர் அருவிகளும்
எதிரிகளின் மனங்களையே
மாற்றியமைக்கும் போது
சந்தோஷ தீபாவளியே...
உலகத்தின் கோரக்கருக்களை
ஏன் உடைத்தெறிய மறுக்கின்றாய்?

தீபாவளியே...
யுத்தத்தின் சுவாலைகள்
தீப ஒளிகளாக மாறும் வேளை
மனித சப்தங்களின்
முத்தங்கள் உன் மேனியில்
ஊங்ஙனம் ஒத்தடங்கொள்ளும்?

என்னங்களின் சுவடுகளிலே
தீபாவளியுன் அம்புகள் ஏறிடுமா?
இன்பங்களின் பள்ளங்களிலே
தீப ஓளியின் தெறிப்புக்கள்
பாய்ந்திடுமா?
உள்ளங்களின் வரம்புகளில்
உயர்வதற்கான தழுக்குகள்
ஜோலிக்க...
தீபாவளியுன் கரங்களிலே
இன்பங்களின் கணுக்கள்
முளைத்திடுமா?!

மித்திரன் வாரமலர்

என்ன நீ

மறந்து வாழு!

உன்னை மறந்திடாத
நேசம் கொண்ட
காதல் ஸ்பரிசங்கள்
என்னிலும் இடம் மாறுவதாயில்லை!

கண்களுக்குள் உன்னை
வைத்திருந்த நான் - என்
பார்வையினை கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்
இழந்து வருகிறேன் - என்
கண்களுக்குள்ளிருந்து நீ
தவறிப்போன ரணப்பொழுதிலிருந்து!

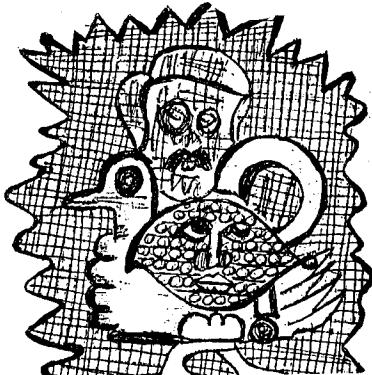
வஞ்சியே!...
நீயும் நானும் சேர்ந்து
கஞ்சியையாவது குடித்து
வாழ நினைத்தது
இறை நெஞ்சில் கூட...
ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமை ஏனோ?

என் மனதிற்குள்
இப்போதெல்லாம்..
வாசமில்லா மலராய்-உன்னை
வைத்து பூஜிக்கிறேன்!

என் நினைவுகளை-உன்
இதயச் சிறையிலிருந்து
தள்ளி விடு,
நான் நிம்மதியாய்
வாழ்வதற்காக!

தினக்குரல் 8 - 06 - 1997

அங்கார்த்தின் வீலை

சிறபத்தில் சிந்திய செதுக்கல்கள்
நுட்பத்தால் உன்னையே சேர்ந்திங்கு...
விண்ணகத்து தாரகைகளை கருவாக்கி
விலையுள்ள வைரமாய் வாட்டுதிங்கே!

பக்கத்தில் வெட்கித்து நிற்கையில்
திக்கற்று தவிக்கின்றேன் வழியின்றி
சொர்க்கத்தின் வாசலுக்கு விலைபேசி
சொல்லவே மொழியின்றித் தவிக்கின்றேன்!

வண்ணத்துப் பூச்சிப் போல் வட்டமிட்டு
வாலிப நெஞ்சத்துள் தஞ்சமுற்று
நாழிகை கழியும் போதெல்லாம்
நீயென் பக்கத்தில் மஞ்சமானாய்!

உள்ளத்துள் உரசிய நினைவுகளால்
உறவுகளை உனக்காய் அர்ப்பணித்தேன்
அன்னத்து விலையுன் எதுவாயினும்
என்னையே விலைக்கு ஈடாக்குவேன்!

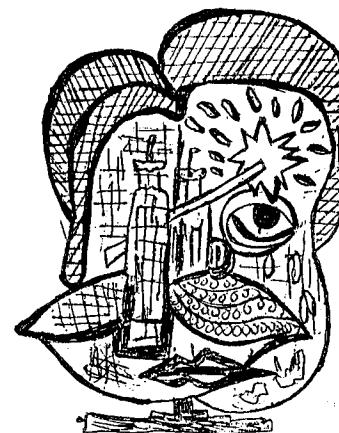
ரோஜா 1999

புதுமகனாய் பூர்க்கிரான் தீஸ்மகன்

வசந்தங்கள் எம்
வாசலில் கோலமிட....
சுகந்தங்கள் சுற்றமும் உற்றமும்
சூழ்ந்து கொள்ள...
எதிர்பார்ப்புகள் நல் மாற்றங்களாய்
மண்ணில் மகுடம் சூட
மலர்கணையாய் வீசுமே
தீபத்திருநாளில் புதுதீப ஒளி!
மலராய் மணம் பரப்பும்
மழலை தொட்டு
வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு
மடிப்புக்களையும்
புரட்டிப்பார்த்த
வயோதிபர் வரை
இதுநாள் வரை இணைந்திடாத
புது இன்பமதில் இணைந்திட
பிறந்துள்ளானே..
தீபமகன்
காலமகன் மனிதமில்லா
மானிடனை
மண்ணுலகில் மலர் வைக்கும்
மனிநேரங்களை மாற்றி
கோரமில்லா மனிதத்தோடு
மனங்களெல்லாம்...
உலகில் நல் மனம் பரப்ப...
காத்திருந்த கால மகன்
புது ஜீவிதங்களை புஷ்பிக்கும்
நாளன்றோ இப்புது திருநாளும்!
அமைதியில்லா அகிலம் கண்ட
ஆண்டவனும்

கடுகதியாய் கதைகற வரும்
 கலைத்திரு நாளன்றோ...
 நாம் காணும் இத்தீபாவளி
 நோயென்ன கொடிய
 போரென்ன...?
 இவையெல்லாம் இனி-இப்
 பாரில் நிலையில்லாது போய்
 நிஜமான நேயமதை
 நிதர்சனமாக்கிடவே
 இன்பத்தின் அகல்விளக்காய்
 இனியென்றும் ஒளி வீச...
 ஒளிமயமாய் நிமிர்கிறதே- புது
 ஒளி வீசம் தீபாவளி
 உள்ளத்தின் ஒளி விளக்காய்
 உண்மைதனை உலகினில் நிலைநாட்ட
 துர் நிமிஷங்கள் விடைபெற்று
 துயர் துடைக்கும் நன்நாளும்
 இனிய தீபாவளியன்றோ!

-வீரகேசரி-

வெள்ள அனர்த்தங்கள்....

வெள்ளப் பெருக்கால்
 உள்ளமுருக்கிய அனர்த்தமே
 பள்ளச்சறுக்கில் பரிதவிக்கும்
 பாவிகளின் நிலைகளை
 பாடுபடுத்துவதேனோ...?

அவதியிலும் புழுதிச் சகதியிலும்
 அடிமட்டவாழ்க்கைக்கதனை
 அரவணைக்கும் ஒர் தாய் மக்களுக்கு
 அன்றாடம் நீ பெய்த மழைபெருக்கில்
 இந்நாளில் நாம்படும்
 வேதனைகள் பெரும் சோதனைகளே...!

கன்றை விட்டு தாய் பசு
 கழர்வது போல்
 எம் நெஞ்சை விட்டு
 நிம்மதி விலகியதுவே!
 வெள்ளச் சகதியிலும்
 வேகமான சூழல்காற்றினாலும்
 புதைபடும் உயிர்களோடு
 புண்பட்டது உடமைகளும் தான்!

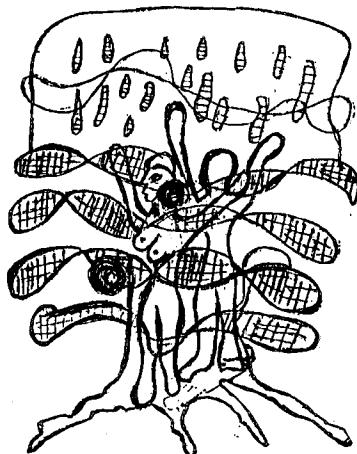
கரைசேர்க்க வைத்திருந்த
 கண்ணிகளும்
 கல்வியிலே நாட்டை
 கட்டியெழுப்ப காத்திருந்த
 கட்டிளம் பருவங்களும்
 கடும் மழையின் வெள்ளத்தினால்
 காணாமல் போனோராய்
 கதையாகின்றனர்...

தலைப்பிராந்தல்

மன் சரிவுகளும்
மழை முற்றிய வெள்ளாங்களும்
இலங்கைத்தீவை உலுக்குவதா?- போரின்
பின்வாடை ஓய்ந்து
நற்குணமேடை
நெருங்கும் வேளையிதில் - வெள்ள
புதருக்குள் மனிதர்களும்
புதைவதா?!

ஜயகோ... ஆண்டவரே...
ஜயமில்லாத எண்ணங்கள்
மனதுள் வட்டமிட காத்திருக்கையில்
வெள்ள அனர்த்தங்கள் - எம்
எண்ணத்துள் பெரும்
பள்ளத்தை உணர்த்திச் செல்கிறதே...!

- வீரகேசரி 01-06-2003

இருவேறு உள்ளங்களை
ஒன்றாய் சேர்த்த மாங்கல்யம்
உருவில்லா இன்பத்தினை
உழவர் திருநாளில் தந்ததுவே...!

தைத்திருநாள் தவழுகையில்
தலைப்பொங்கல் இங்கு பிரசவிக்க
குலப்பெருமை தாங்கியிங்கு
குவலயம் போற்ற கொண்டாடிது!

புதுப்பானை புஷ்பிக்கப்பட்டு
புகுந்த வீட்டு உறவுகளோடு
பித்தான் பகைமையின்றி
புத்தாடையோடு தலைப்பொங்கல்!

வாழ்த்துக்கள் பல சேர்த்து
வாழ்க்கைக்குள் புது தம்பதிகளாய்
வேட்கைகள் பலவற்றோடு
வேருன்றிய வெற்றிகள் இத்திருநாளில்....!

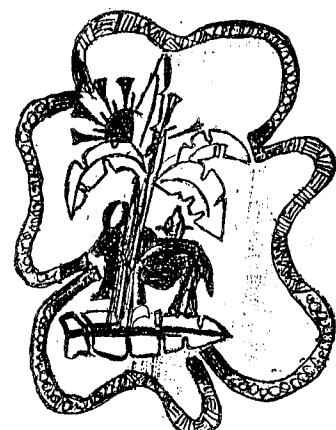
மாற்றங்களை தமதாக்கி
மாண்புகளை மனதால் புதைத்து
சூழ்ந்திருக்கும் நல்லுள்ளங்களால்,
சூரியப் பொங்கல் தலைப்பொங்கலாய்!

விளை நிலத்தின் மண்போல
வீரமிகு உரமெல்லாம் மனதோடு
விரயமில்லா வேர்களாக
வேருன்றி வாழ்ட்டும் தலைப்பொங்கல்

உழவர்களின் ஊனமெல்லாம்
உரிமையாய் அலசிடும் தைப்பொங்கல்
உள்ளங்களால் இணைந்திருக்கும்
இல்லத்து தம்பதியினரை வாழ்த்தட்டும்!

தலைப்பொங்கல் தழைத்தோங்க
தரணியிலே தமிழ்ப்பொங்கல்நிலைத்திருக்க
உழவுத் தொழில் உலகம் போல
புது மணத்து இல்லத்துள் தலைப்பொங்கல்!

வீரகேசரி 12- 01 - 2003

உழைத்தும் நமக்கு வாழ்வில்லை

உழைக்கும் மாந்தர் பயணத்தில்
உவகைகள் இல்லை உருவத்தில்
விடியல்கள் இல்லாத சாகரத்தில்
விந்தைகள் வளராதோ மாற்றத்தில்!

சிந்தும் வியர்வைக்கு ஈரமில்லை
சிறைகளில் வாழ்வதில் உரமில்லை
உழைப்பிற்காய் வருகின்ற ஊதியமும்
ஊக்கமாய் எங்களையும் சாய்வதில்லை!

ஓயாத அலைகளாய் உழைக்கின்றோம்
ஓரமாய் எங்களை அழைப்பதேன்?
மோகமெல்லாம் எங்களுள் உழைப்பில்தான்
மேதினத்திலாவது எங்களை நினைத்திடுங்கள்

தொழிலாளர் அடிமைச் சங்கிலிகள்
தொடருது துன்பச் சங்கதிகளால்
விடியாத பொழுதுகளை மாற்றி இங்கு
விடியல்களை தொழிலாளருக்காய் கண்டிடுவோம்!
மித்திரன் வாரமலர்

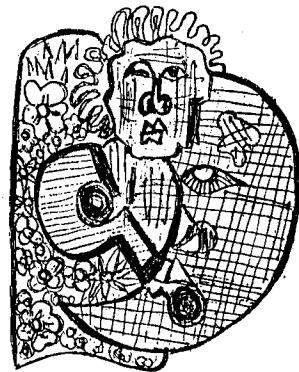
ஒவ்வொரு பெளர்ன்னமியிலும்
முழுமையான முகத்தோடு
வானத்தை முத்தமிட
பிரசவிக்கும் நிமிடத்தில்...
உன் பிரகாசத்துள்
ஒழிந்திருக்கும்
சோகம் போலவே
என் அவஸ்தைகளும்.....

எத்தனை முறை
எங்களுக்காய்
பவனி வரும் - உன்
மேனியெங்கும்,
பூமிகுருதியால்
அபிசேஷகம் செய்யும் போது
உன் மனதைப் போலவே
என் மனதும்
தற்கொலைக்கு
தூண்டிலிடுகிறது

நிலவின் எச்சமே....
மீண்டும் பிரகாசிக்கும்
உன் நீலவானத்தைப் பார்த்து
நான் வெட்கித்துப் போகிறேன்.

மனிதமுள்ள மனிதர்கள்
உன் மகிழமைக்கு
அர்த்தம் புரியாது
அர்த்தமின்றி உன்னை
அசுத்தப்படுத்த நினைக்கும் போது

நீலவீரன் சோகம்

நானும் உன்னுடன் சேர்ந்து
மரணித்துப் போகவே
விரும்புகிறேன்.

மீண்டும் மீண்டும்
சலவைக்குட்பட்டு
மனிதனை
சல்லாபம் கொள்ளவைக்கும்
உன் நிழல் ஒளி.....
நீண்டதொரு
சோகத்தில்
தத்தனிப்பது
உன்னை காதல் செய்யும்
என்னையும்
ஊனமாக்கிச் செல்கிறது.
2000 ஏப்ரல்

மாந்தமாய் செய்துபார்!

அந்த வானத்தை
வெட்டுக்களால்
துளைத்துப் பார்,

இந்த பூமியை
புஷ்பங்களால்
செதுக்கிப்பார்

வானுக்கும் பூமிக்கும்
இடைப்பட்ட
அண்டத்துள்
இரசாயன வாயுக்களை
விடுமாய் வடிவமாக்கி
இடையில்
இருத்திப் பார்....

அப்போதாவது
நீல வானும்
கோல பூமியும்
உருவமில்லா பகுதியும்
புதிய அர்த்தங்களை
புதிக்குமாவென்று
ஆராய்ச்சி செய்துப்பார்!

கடந்து போன
நிமிஷங்களை சேர்த்து
கோர்த்துப் பார்

கனவுகளை தின்று
சமிபாட்டைய முன்

கனவுகளை நனவுகளாய்
வர்ணந் தீட்டிப்பார்!

சந்தோஷங்களையும்
சங்கடங்களையும்
ஒரே மேடையில்
உயர்த்தி வைத்து - பின்
கவிதை எழுதிப்பார்!

அன்பினையும் கோபத்தினையும்
நீயே ஒருமுறை
அலசிப்பார்,
இவைகளுக்கெல்லாம்
ஏதாவது அர்த்தம் புரியுமாவென்று!

சாது மிரண்டாஸ்...

மன்னின் கிழிசல்களை
தைப்பதற்கு எண்ணியே
இம்மண்மீது
புரண்டு புரண்டு
அழுதேன்.
அப்போது
என்னைச் சுற்றியிருந்த
மரண புண்களை கூட
உலர்த்தி விடாது
தினைம் போல்
மெளனித்தாயே.....
இப்போது சொல்,
என் நினைவுப்பறவைகளின்
சிறகுகளை
நான் எப்படி
வெட்டி வீழ்த்துவது?....

என் கடமைகளை
செய்வதற்குத் தானே
தாயின் கருவறையிலிருந்து
இறங்கி வந்து
இயங்கிக் கொண்டிருந்தேன்.
என் இயக்கங்களை
யந்திர அம்புகளும்
கொடுமை நகங்களும்
பதம் பார்த்த போது
நானும்
பூலோக வாசியென்பதை
மறந்திட்டதா - இம்
மன்னுலகு...?

ஓ அசைவனவே.....
உன் வேண்டுகோள்களும்
என்னைப் பொறுத்தவரை
வேடிக்கையானவைகளே

நான் அணிந்துகொள்ளும்
பொறுமையெனும்
நகைகளை
எத்தனை முறைதான்
மூலாம் பூசி அணிவது,
அவை பல தடவைகள்
சோதிப்பிற்குள்
உள்ளாக்கப்படுவதை
நீ அறிவாயா?....

இப்போது சொல்,.....
என் வேகத்திலும்
விரக்தியிலும்
நியாயம் உண்டென்று

மேகத்தின் வெடிப்புகள் தானே
மழையாய் பெய்கின்றது.
என் சோகத்தின்
நினைவுகள் தான்
சாதுவான என்னையும்
முரண்டு பார்க்கத்
தாண்டுகிறது.

ஜூவரி 2000

பார்மிஸ்லாப் பஞ்சாய்

இயக்கங்களின் நரம்புகள்
முறிந்துபோன தருவாயில்
மனித மாண்புகளும்
பண்புகளும்
மரணித்துப்போவதில்
மாற்றமேதுமில்லை

சிங்கமுகங்களும்
வேங்கைத்தலைகளும்
கீரியும் பாம்புமாய்
சீரிவிழ
போர்வைக்குள் கிடக்கும்
மனித என்புகள்
துருப்பிடிப்பதில்
நியாயமுண்டு தான்

எழுதுகோல்களை
இறுக்கிக்கொள்ளும்
விரல்கள்
மறுத்துப்போய்-மனித
தூண்களையும்
மன்னின் அமைப்புகளையும்
சிதறி உதறித் தள்ள
துப்பாக்கிகளும்
குண்டுகளும்
தப்பின்றி தயாராகி
இவர்களின் கைகளில்
சமரசம் உலாவரும்போது
பழரசம் குடித்து

பல நாள் வாழ்வது
கற்பனையே

வண்டுகள் ரீங்காரிக்கும்
நந்தவனமும்
நண்டுகள் நர்த்தனங்கொள்ளும்
கரையோரமும்
மனித தண்டுகள்
மகத்துவமாய் வாழ்ந்ததெல்லாம்
வயசு போய்
மனித வண்டுகளும்
மயக்க நண்டுகளும்
மனிதத்தின் தரவுகளை
புதைத்திங்கு
புனிதத்தை எங்கும்
தொலைப்பதேனோ?

எப்பாவத்தையும்
கைகொள்ளும்
தப்பான எப்பாவிகளும்
தவறான பார்வைக்குள்
தாமே விம்பமாகும்
அப்பாவிகளும்
வேறான
வெவ்வேறு வரிசைகளில்
கோர்க்கப்படும்வரை
கோரமான
நிறுவல்களால்
பாரமான மனிதவுடல்கள்
வெறும் பாரமில்லா
பஞ்சாய் மாறிடுமே.

2000. 11. 23

காத்திருத்தஸ்

விடிவிற்கான
அர்ச்சனைகளை தூவிவிட்டு
நல் முடிவுகளை மடிப்பதற்காய்
காலங்கள் கடந்து
கால் கடுத்தும் தவஞ்செய்கிறோம்!

போரின் துடிப்புகளால் - இப்
பாரில் பல வெடிப்புக்கள்
ஒங்கிடும் போது.....
சமாதான சங்கொலிகள்
செவிடன் காதில் செவ்விய
ஒவிகளாய் ஆவதுவும்
நியாயம் தான்.....!

வேற்றுமைகளால்
ஒற்றுமையை தரிசிக்க
முடியுமென்பதை
காட்டுக்குள் வாழ்ந்திடும்
ஆற்றிவுகளில்லாதவைகள்
உணர்ந்திடும் போதும்
ஆறாம் அறிவுகளுக்கு
இன்னும் அர்த்தம் புரியாத
மரபுகளாகவே இருக்கின்றது!....

விடிவிற்கான
அர்ச்சனைகளை தூவிவிட்டு
நல் முடிவுகளை மடிப்பதற்காய்
காலங்கள் கடந்து
கால் கடுத்தும் தவஞ் செய்கிறோம்!

ஆயுதங்கள் ஏந்தப்படுதலையும்
மண்ணுள் ஆயுதங்கள்
புதைக்கப்படுதலையும்
வெவ்வேறு அணிக்குள்ளிருந்து
அரசியல் சாஸ்திரங்கள் போல்
அலசப்படும் போது
கலசமிடப்பட போகும்
சமாதானச் சிறகுகள்
சிதறிச் செல்வதில் அர்த்தமுண்டு!

விட்டுக்கொடுப்பிற்குக் கூட
வரைவிலக்கணங்களை
வரையறை செய்யும்
இவ்வுலகு,
யுத்த சூழலால்
பட்டுப் போவதையும் மறந்து
கொட்டிக் கிடக்கும்
மனித எலும்புகளை
தட்டி எடுத்து
அலங்காரம் செய்வதில்
இன்னும் பலருக்கு
எத்தனை சந்தோஷம்....?

விடிவிற்கான
அர்ச்சனைகளை தூவிவிட்டு
நல் முடிவுகளை மடிப்பதற்காய்
காலங்கள் கடந்து
கால் கடுத்தும் தவஞ் செய்கிறோம!....

கூர்மையான கத்திபோல்
ஏழ்மையும்
கொடுமை தரும் அரக்கனாய்

போர் வெறியும்
மரியானாவின் ஆழம்போல்
இவையெல்லாம்
ஆடசிக்கொள்ளும் அரசுகளால்
அரங்கேறும் போது
மீட்சியில்லை எப்போதும்
இதிலிருந்து.....!

வான்வெளியில் தூவிக்கிடக்கும்
நடச்த்திரங்களாய்
மனித எண்ணத்துள்
பல்லாயிர முரண்பாடுகள்
முட்டிக் கொள்கின்றன.....
அத்தனை முரண்களும்
சாளரங்களில் பீடித்த
தூசாக ஒவ்வொரு மனிதனுள்ளும்
படிந்திருக்க.....
உள்ளத்து ஜன்னல்களிலிருந்து
உலகத்து வேதனைகளுக்கு
வேட்டு வைப்போம்! அதுவரை

விடிவிற்கான
அர்ச்சனைகளை தூவிவிட்டு
நல் முடிவுகளை மடிப்பதற்காய்
காலங்கள் கடந்து
கால் கடுத்தும் தவஞ் செய்கிறோம்!

மேடையில்....

உயிரை உருக்கும் பருவமொன்று
உள்ளக் கிடங்கில் தவிப்பதென்ன
எண்ணச் சிறையில் பூந்தென்றலாய்
என்னைச் சுற்றி வளைப்பதென்ன?.....

கள்ளக் கண்கள் பார்வையாலே
காதல் கவிதைகள் வரைகின்றேன்
பள்ளமேடு பாதாளக் குழிகளின்றி
பாதையை வாழ்வில் காண்கின்றேன்!

சின்னக்குழிகள் இரு கண்ணத்தில் - அதனால்
சிலிரத்துப் போயினேன் உள்ளத்துள்
வண்ணத்துப்பூச்சு வயசைப்போல - என்
வாழ்வில் வந்தே வதைக்கின்றாய்

மனனஞ் செய்த யாப்புகளாய்
மனதில் புதைந்து வாழ்கின்றாய் - என்
மார்பில் சாயும் தென்றலையும்
மாதே நீயாய் நினைக்கின்றேன்.

மேடைகள் உனக்காய் அமைக்கின்றேன்
மேனியை உனக்காய் வளர்க்கின்றேன்-
உன்னுடன்,
மேடையில் தாலி ஏறுமென்று
மேதினியில் நானும் வாழ்கின்றேன்!

வையத்துப் பெருமனையில்

அஷ்ரஸ்பிள்ளி மகவு!

காலத்தின் கோலமிதோ
கவியொருவன் உயிரிழந்தான்
கவிகளின் உயிர்களெல்லாம்
கண்கலங்கிப் போனதையா

கவிகளிலும் கலையானார்
கருத்துக்களை மெய்பித்தார்
கருணையுள்ள நெஞ்சமதை
காலனேனோ கொண்டு சென்றான்!

விழிகளுக்குள் மூடிவைத்த
விருப்பமான வரிகளெல்லாம் - வேறு
செவிகளுக்குள் புகுமுன்னே
செகம் விட்டு போனாரே!

ஆட்சி மாறும் அரசியலில்
ஆணிவேராய் உறைந்தவர்தான்
மாட்சிமமாய் ரூபங்கொண்டு
மக்களின் பால் ஈர்த்தவரே!

அரசியலில் கால் வைத்த
அரும்பெரும் தலைவரவர்
அடிமட்ட வாழ்க்கைதனை
அழித்திட்டதான் முனைந்தாரே!

புரட்சிக்கு கவி தந்தார்
புரட்சிக் கவி பாரதியார்
செழுமைக்கு கவி புனைந்தார் - இச்
செகம் தொலைத்த அஷ்ரஸ்ப் தான்!

விமானத்தில் பறந்துசென்ற
விந்தை மிகு கலைஞருவர் - பல
வினாக்களுக்கு விடையின்றி
விண்ணோடு கலந்திட்டார்!

தமிழ்த்தாயின் மடிதனிலே
தரமான கவிஞருளை
மடிசாய்ந்த பொழுதுகளில்
மரணமேனோ விழவானான்!

அஷ்ரஸ்பின் அழகெல்லாம்
அவர் பேசும் தமிழில் தான்
கவித்தமிழை வாழ வைக்க
அவதரித்த புருஷர்தான்!

புனர்வாழ்வில் புதிபித்த
புலர்வுள்ள காலமெல்லாம்
புண்ணியமாய் நினைத்ததையும் - அவர்
புருவங்களே சொன்னதையா!

அவர் வாழ்ந்த காலங்களை
அருங்கவியால் புனைவதென்றால்
அஷ்ரஸ்பின் கவிமுன்னே
அழுகிறதே என் கவிகள்!

வையகத்து பெருமனையில்
வைரமொன்று மகவாகி
மாண்பான சேவையாற்றி
மறைந்திட்ட நியாயமென்ன?

கவிஞர் அஷ்ரஸ்ப் மரணித்த பின் எழுதப்பட்டது...

காணி நீலம் வேண்டும்.

காலங்கள் வெறும் கோலங்களாய்
மாறிய இவ்வுலகில் - எம்
எச்சங்கள் வாழ
வளமான நிலை வேண்டும்
எங்களுக்கு,
காணி நிலம் வேண்டும்!

உயர்ந்த நிமிர்ந்த
மலைகளில், நாங்கள் தோட்டக்காட்டானாய்
தோரணங்கட்டப்பட்டவர்கள்!
தோட்டங்களில்....நாம்
தேர்தல் வாக்கு வேட்டைக்காய்
விளைந்த வித்துக்கள்!
எங்கள் பெயர்களும்
உலகில் உச்சரிக்கப்படுவதற்கு
காணி நிலம் வேண்டும்
அவையென்றும் சொந்தமாய்
எங்களை சொந்தம் கொள்ள வேண்டும்!

வானத்தின் நீளத்தை
லயக் கூரையின்
வட்ட வட்ட ஒட்டை வெளிகளில்
உற்றுப்பார்க்கும் நிலை மாற

இயற்கை வளம் கொஞ்சம்
இம் மலையகத்துள்ளே
காணி நிலம் வேண்டும்!
அதில் எம் உழைப்பினால்
இக் கொடுமை கோலத்தை
மாற்றிட வேண்டும்!

காந்தி சொன்ன வழிவந்து
காடு மேடு பல கடந்து
கால் கோப்பை குஞ்சி வைக்க
காலமெல்லாம் வேண்டுவது....
காணி நிலம் மாத்திரம் தான்
காதல் செய்ய நந்தவனமா
வேண்டுகிறோம்!

அத்தனை துன்பங்களும்
அட்சரங்களின்றிப் போக
அகிலம் எம்மையும் அணைத்து வாழ
காணி நிலம் வேண்டும்-அதில்
எம் வியர்வை சிந்தல் வேண்டும்!

ஆண்டாண்டு காலம் உழைத்தும்
பட்ஜட்டுக்குப் பக்குவப்படாத
பாவிகளாய் அடக்கப்பட்ட நாம்
ஜெகமே புது யுகமாய் மாறிடும்
நியிடங்களில்....
வெறும் மந்தை கூட்டங்களில்
சிந்தையில் ஏதுமின்றி-
சந்தி சிரிக்க வாழ
இனியும் தயாரில்லை நாம்.

தினகரன் 24-05-1998

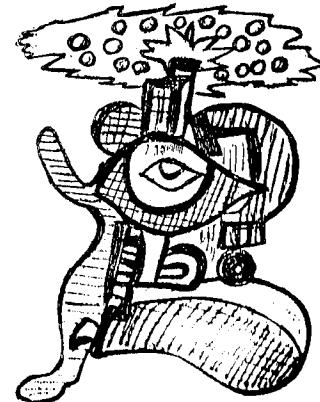
சிராப்

என் இளமையோடு
உரசல் கொண்டாய்
என் பலங்களையே
பலவீனப்படுத்துவதற்காய்!

நட்பொன்றே
உலகின் உயர்கற்பாய்
வாழும் நிலை கண்டு
நட்பிற்குள்
தாண்டவமாடும்....
கொலைத்தலைவா!...
நட்பின் பாதையில்,
சிலருக்கு நீயொரு
நந்தவனமாய்
ஏன் தெரிகின்றாயோ?!

உன்வெண் உருவம்
என் வெண்மை
இதயமலை கருமையாக்கி
சிதைவுற செய்வதை
உன் சிந்தை
இன்னும் ஈர்க்கவில்லையா?!

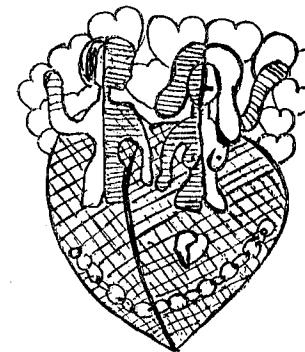
சுவாசக்காற்றை
சுத்திகரிக்கும்-என்
சுவாசப்பைக்குள்.
உன்
அபாயச் சுவர்கள்
எழுப்பப்படுவதை

அகற்ற முடியாமல்
அல்லவறும் அவலங்கள்
என்னில் மட்டுமா.....?
இளைய சுவாசப்பைகளை
இலகுவாய்
கொள்ளை கொள்ளும்
உன்,
அசுத்தக்காற்றின்
வடிவங்களை...
ஓருநாள்
அகிலமே அசிங்கமாய்
ஏற்றுக்கொள்ளும் நாள் வரையில்
உன் அவதூறுகளை
அம்பலப்படுத்திக் கொண்டே
இருப்பேன்!

தினக்குரல்-20-06-1999

ஒரு தலைக் காதல்

நான் வரைந்த
கவி வரிகளை
பிய்த்து,
தீச் சுவாலைக்கு
நிழல் கொடுத்த
சகியே...!
வானத்து முகில்
கூட்டத்தினுள்
என் கவி வரிகள்
மோதுண்டு
உன் தேகத்தின் மேல்
மழையாய்
பெய்திடுமே!
பேசாத என் பேனைக்கு
பல கவி வடிக்க-நீ
செய்த பாசாங்கு

எல்லாம்
இப்போ...
லேசாய் உன்
உறக்கத்தை
கெடுக்கும்
நுளம்புகளாய்
உருவெடுக்கின்றவனவே...!
ஒரு தலை காதலனாய்
உன் ஓரத்தில் நின்று
கொலுக்
சப்தங்களை
பொறுக்கி எடுத்து
பொருத்த முடியாது
தவற விட்ட
சலனத்தால்
புதை குழிக்குள்
தினமும்
உனை வைத்து
புதுக்கவிதை
எழுதுகிறேன்.

-மித்திரன் வாரமலர் 21.06.1998

இலங்கை மாதாவின் திருநாள்!

அடிமையாய் வாழ்ந்த காலம்
அடியோடு மறந்த நேரம்
கொடிதான் அடிமை வாழ்வை
கொடியேந்தி மறந்துவாழ்வோம்!

உரிமைக்காய் உயிரினை மாய்த்து
உலகத்தில் உவகையாய் வாழ்ந்தோம்
வெள்ளையரை வெளியேற்றியன்று
வெற்றியும் கண்டோம் நன்று!

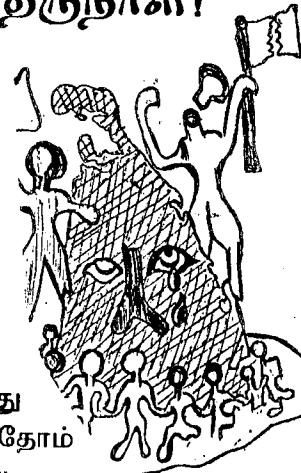
ஜயங்கள் தன்னுடை மாற்றி
ஜம்பத்தொரு வருடத்தைச் சூட்டி
சுந்தர புருஷனாய் வாழ்ந்ததில்
சுதந்திரம் இலங்கைக்கு இன்று!

தலைகுனிந்து வாழ்ந்த சந்ததி
தலைநிமிர்ந்து வாழுமோ நிம்மதியாய்
சுதந்திர அன்னையின் மாதனில்,
சுகராகம் பாடிடாதோ சுந்தரியாய்!

இலங்கை மாதாவின் திருநாளில்...
இலங்கையராய் நாமெல்லாம்
சேர்ந்திடுவோம்
உலகையே உலுக்கும் போர்தனை
உதறித்தள்ளி உயர்வையே பெற்றிடுவோம்!

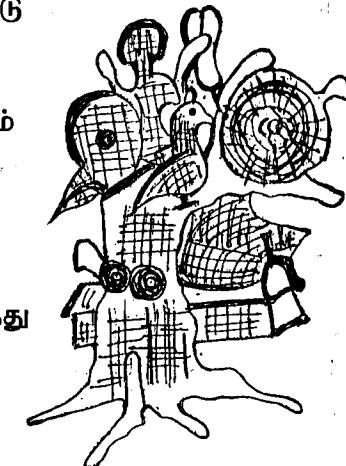
வீரகேசரி 31 - 01- 1999

மாரிமுத்து சிவகுமார்

இரவுப் பொழுது
கர்ப்பமாகிக் கொண்டிருக்கும்
அந்த மாலைப் பொழுதில் பட்சிகளின்
பயணங்கள்தம்
கூடுகளை தேடுது
வாழும் நினைப்பில்
மயங்கிப் போன மானுடர்கள்
மயானத்தின் மதில்களை கண்டு
மனைகளுக்குள் புகுவதேன்?

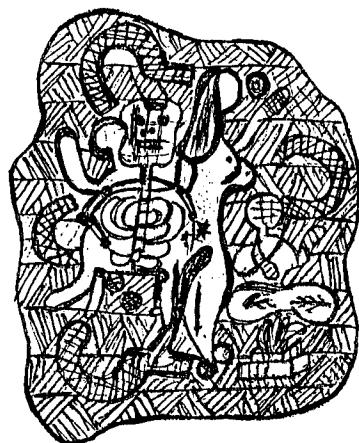
நினைப்பதற்கும் கதைப்பதற்கும்
நிம்மதியாய் உயிர்கள்
சடமாகிப் போவதற்கு
மட்டுமல்ல, மயானங்கள்...
மனித மனங்களை
உறவுகளின் இன்னல்களிலிருந்து
விடுபட்டு
இரட்டிப்பு இன்பத்துள்
பிரசவம் செய்வதற்காய்
மனுஷர்களுக்காய்,
காத்துக்கிடக்கும் மயானங்கள் கூட...
இறை படைப்புகளில்
உன்னதமானதே!

குறை நினைப்பில்
வாழும் ஜீவிதங்களே...
மயானங்களின் மதில்களை கண்டு,
பயங்கொள்ளத் தேவையில்லை
மயான வேலிகள் - மனித
தன்மையை விட
உயர் பண்புகளை கொண்டிருக்கும்!

தினக்குரல் 07 - 12 - 1997

உயிர்ப்பு!

மித்திரன் வாரமலர் 08 - 03 - 1998

உலோகங்கள் போல்
மண்ணிற்குள் புதைந்து கிடக்கும்
மனித எலும்புக் கூடுகள்!

மண்டை ஓடும் கை, கால்
நெஞ்சுப் பகுதி என பலதரப்பட்ட
எலும்புப் பகுதிகள்! அத்தனையும் இன்னும்
துருப்பிடிக்காத துண்டங்கள்!

மேதைகள், அறிஞர்கள்
பாமரன், பட்டணத்தான்
ஏழைகள், பணத்தொந்திகள் என அத்தனையும்
இனங்கான முடியாதளவு
அந்தஸ்தோடு வாழ்பவை தான்
மயானத்தில் கூட.....

மாங்கல்யப் பெண்ணும்
கற்புடைய கண்ணகிகளும்
காணாமல் போனவர்களும்
சந்தர்ப்பத்தில்
தற்கொலைக்குள்ளானவர்களும்
தடுமாற்றமின்றி சடமாய்
வெறும் எலும்பு கூடுகளாய்
எழுந்து நிற்கையில்
அவர்கள்... உயிர்ப்பு என்ற
உயிரினை உரசிப்பார்க்கையில்
ஊனமாகிக் கிடந்தது
'மனிதம்' தான். இறந்து போன
அத்தனை மனிதர்களும்
உயிர்ப்பு என்பதை அனுகி....

மனிதர்களாய்
மண்ணுலகில் ஜனனமானாலும்
புதிய உயிர்ப்பில் கூட
'மனிதம்' இநுக்குமென்பதற்கு
எதுதான் உத்தரவாதம்.

மலைச் சுவடுகள்

62

மாரிமுத்து சிவகுமார்

சமாதான தீஸ் சுடர் வீருமா?

மண்ணால் உருகொடுக்கப்பட்ட
சிட்டி விளக்குகள் முதல்
தங்கமுலாம் பூசப்பட்ட
அற்புத விளக்குகள் வரை,
ஏற்றப்படும் சமாதான தீபங்களின்
சுவாலைகளை சுற்றி
இருள் அனுக்கள் ஈர்க்கப்படுவதேனோ?

இதயங்களுக்குள் இன்னல் புதையல்களை
இறைவன்,
போரென்ற வடிவத்தில்
புதைத்து செதுக்கப்படுவதை தடுத்திடாது
மனித வடிவங்கள்-தத்தம்
மார்புகளை இன்னும்
விரித்து வைப்பதேன?....

உரித்து நிர்வாணமாக்கப்பட்ட
போரரக்கனின் விடை அணிகள்
அங்கே சுடர்வூளி
படரவிடாமல் - தன்
விடை அனுக்களை

மலைச் சுவடுகள்

63

மாரிமுத்து சிவகுமார்

அனிவகுத்திடும் போரின் நரம்புகளுக்குள்
சிக்கித் தவிக்கும்
சமாதான சுடர்தனை
மனமுணர்ந்து நெருங்கிச் செல்ல
மண்ணுலகில் மகத்துவர்கள் இல்லையேன்?

பொறுமைகொள் மனிதனே....
உரிமையுள்ள சக்தியும் நீயொருவனே...
புரிந்து கொள்க இதயச்சுவர்களே,
உங்கள் சுவாசிப்புக்களால் தானே
உலகே சுகந்தங்கொள்கிறது!

தீமிதித்து.
சிலுவையேந்தி
பிரித் சொல்லி - புனித
குர்அுன் ஒதி
புறப்படும் மாணிடரெல்லாம்
புதைந்திருக்கும் சமாதான சுடர்ஓளிதனை
மீட்டெடுத்து
மீட்சி காணும் நாளுமுண்டோ!...

நாளுமுண்டு - நல்லவேளையுண்டு
அந்த நாள்தனை கண்டுவிட
கனாக்கண்டு
கனாக்களுக்குள் நிஜுமொன்றே
பஜனை பாடும் வரை
ஏற்றிடுவோம் சமாதான தீபந்தனையே!

20- 05 - 2000

பூரித்துப் போகும் பூலோகம்.

கலைமகளின்
கரங்களில் தவழும்
வீணையில்
இணைந்துகொண்ட
இன்பத் தமிழ் நரம்பே.....
உந்தன் உயிர்
ஜனகன மழைக்குள்
நனைத்து காயப்போடப்பட்டாலும்
உன் ஜுனனத்தின்
புனிதத்தை
புருவழுயர்த்திய
புவனமே இன்றும்
உன்னை எண்ணியே
நீ மீட்டிய
தேவகானங்களை
தேவாரங்களாய் உச்சரிக்கின்றன.

காற்று மண்டலத்துள்
பாட்டு மண்டபங்களை
வரிசைப்படுத்த
எல்லா அலைவரிசைகளும்
உனது பிரதிஷ்டைகளைத்தானே
உச்சரித்துக் கொள்கின்றன....

இலக்கியங்கள் தந்த
உனதெழுத்துக்கள்
கவிதைகளை புசிக்க வைத்த
கானங்கள்
எத்தனை எத்தனை

கருத்துக்களால்
 இத்தனை கோடி
 ஜனங்களை - கவிப்
 பித்தர்களாய்
 மாய்க்க வைத்த
 வித்துக்கரே...
 உன் ஜனனத்தின்
 நாளிலில்
 நான் புவனத்தில் வாழ்வதில்
 பயனில்லை என்போனா?
 இல்லை
 உன் ஜனனத்தின்
 பின் வந்த
 உன் மரணத்தை என்னியே
 காலத்தை கழிப்போனா?
 மரண தேவனே...
 உன்னை
 இறைஞ்சி வேண்டுகிறேன்
 என் கவித்தலைவன்
 கண்ணதாசனை
 காவி எடுத்து
 இப் புவித்தலைகளை
 கலைத்தவிப்பை
 புனரவைத்த
 கொடும் பாவத்தை விடுத்து
 அக்கண்ணதாசனை
 இச் சகத்திர
 ஜனன தினத்தில்
 ஜனனிக்க வைத்து
 ஜகம் புகழும் கவிப்புலவனை
 நாமும் நிஜவடிவில் பார்த்து

நெஞ்சுக்கு நிம்மதி தேட
 தேனாய் ஓர்
 வாய்ப்பைத்தாயேன்
 கால் நூற்றாண்டுக்
 கலாசாரத்தின்
 நீ படைத்த வடிவங்கள்
 அழகாய் அப்பிக்கொண்டதை
 இன்றும் மீட்டிச் செல்கின்றனவே...
 நீ வடித்துத் தந்த
 இறங்கற்பாவெல்லாம்
 உன் பிறந்த தினமிதில்
 அத்தனையும் தற்கொலை
 செய்து கொள்கின்றன
 உனது வருகையின்
 வாழ்த்துக்காய்
 பூரித்துப் போயினவே
 இந்தப் பூலோக நெஞ்சங்கள்

இலங்கை வாளொலியின்
 ஒவிமஞ்சரி நிகழ்ச்சியின் 2001ல்
 கண்ணதாசனின் ஜனன தின சிறப்புக்
 கவிதையாய் ஒவிபரப்பாகியது.

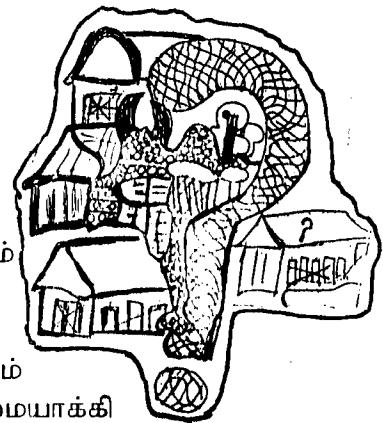
விரையும் மலையகம்

உயர்வுக்கில்லை உறுதுணைகள்
 உழைப்பிற்கில்லை ஊதியங்கள்
 வாழ்க்கைக்கில்லை வாழ்த்துரைகள்
 வசந்தங்களில்லை வம்சங்களில்...

இன்பங்களெல்லாம் புதையுண்டு
 இல்லங்களில்லை சுவைப்பதற்கு
 என்னங்களெல்லாம் வாழ்வினிலே
 ஏற்றங்களில்லா ஏனிப்படிகள்!

எட்டடிக்குள்தான் உறக்கமெல்லாம்
 ஏனிந்த வரையறையின்னும்
 துஷ்டராய் நினைத்தேயெம்மை
 தூரவே தூரத்துவதேன்?!

லயிக்கவே முடியாததொன்றாய்
 லயன்களெல்லாம் வரிசையாக
 பிழைக்கவே அடைக்கப்பட்டோம்
 பிழவாதமில்லா மந்தைகளாய்!

உழைக்கவே உடந்தையானோம்
 உணர்வுகளையெல்லாம் அடிமையாக்கி
 உலகிலெல்லம் உயர்வாயென்னும்
 உணர்வுகளெல்லாம் வளர்ந்திடாதா?

மலைகளுக்குள்ளே மாடாயின்று
 மடிகின்றோம் விரக்தியோடு
 விடியலை தேடியின்றும்
 விரைகின்றோம் மலையகத்துள்ளே! வீரகேசரி 02 - 01 - 2000

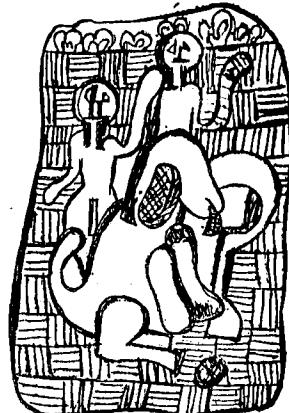
நாய்தளாக.....

நாய் நானல்ல,
நன்றியோடு வாழ்வதற்கு
ஓ... நண்பா,
நீயுமல்ல.... நீயும்
ஆற்றிவுள்ள ஜீவன்தானே

சிநேகிதராய்
நேசம் மிகுந்தவராய்
சுற்றத்தாருடன் வாழ்ந்து
பின், பின்னிவிட்ட
பின்க்குகளினால்
பிரயோசனமின்றி....
நாயின் நாமங்கொண்டு
தூற்றி - சில
மனிதரை நாயாக மாற்றி
நல் மனிதனாய் வாழும்
சில மனிதர்கள்!
நாயின் அந்தஸ்தை கூட
பெறாத நடைபிணங்களாக!

நானின்று மாற வேண்டும்
நாயாக!
நன்றியுள்ள அந்த ஜீவனாக
மனித நேயமின்றி
மனித அறிவுகளை
மறந்து வாழும் - இவ்
யதார்த்தத்தில்....
எல்லோரும் நாய்களாக மாற
வேண்டும்!

தினகுரல் 15 - 02 - 1998

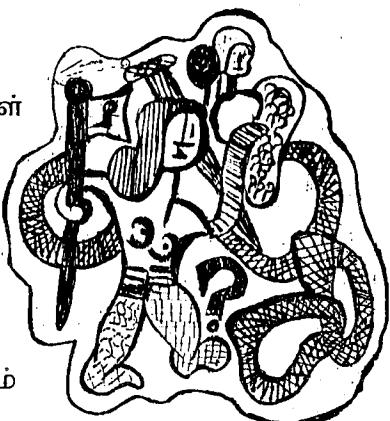
மாந்தநம்.

பெண்ணிற்காய் மண்ணுலகில்
பெருமையெல்லாம் குவியுதிங்கே..
கண்ணிமையாய் பெண்குலத்தை
கவிகளாலே காக்குதிங்கே!

அடுப்புதிய பெண்பதுமை
அடியெடுத்து வைக்குமிங்கே
அடிமைகளாய் குடிவாழ்ந்ததில்
அர்த்தமெல்லாம் புரியுதிங்கே!

பெண்ணாடமை புரிந்த காலம் -இனி
பொன்நாளாய் மலருதிங்கே...
வீண்பழிகள் சமந்தகாலம்
விடைபெறுமே இந்நாளில்!

பாரதியின் புதுமைப் பெண்கள்
பாரினிலே பெருகுதிங்கே...
பாரதியின் கனவுகளெல்லாம்
ஷட்ப்படியாய் வளருதிங்கே!

வீரகேசரி 07 - 03 - 1999

கிரீக்கட்டுமே!....

விடுதலை இல்லாத வினாக்களோடு
விடியலை தேடும் கணாக்களிங்கே
கருக்களை சுமந்திடும் கணங்களும்
கவலைக்குள் மடியது கருமையாக!

பெண்ணினத்தை புகழும் மண்ணுமிங்கே
பெருமைகளை உனர் தவறுவதேன்?
பொறுமைகளை மேனியில் அணிந்திங்கு
பொங்கியெழும் எங்களில் பெண்ணினமும்!

அரண்மனையில் வாழ்ந்த அரசிகளும்
அடிமட்ட குடிசைப் பெண்களுமே
குடிபோதை அரக்கர்களின் அணிவகுப்பில்
குந்தியெழும் வேதனையும் மாறாததேன்?....

வீணக்குள் அடைப்பட்ட நாதமாய்
வீட்டிற்குள் சிறைப்பட்ட பெண்ணினமே
அடுப்புதும் பெண்களுக்கு படிப்பெதற்கு
அடித்துக்கூறிய வார்த்தைக்கும் வேட்டுவையேன்!

எட்டயபுர பாரதியின் கனவுகளை
எட்டிப்பிடிக்கும் நேரமும் காலாடியில்
தொட்டிலாட்டும் வேலைகளும் குறைந்திங்கு
தொட்டிலாடுமே இலட்சியத்தின் வெற்றிகளும்!

வதைப்புகளும் மிரட்டல்களும் வரிசையாக
வியர்வைகளும் பெண்ணினத்தை வதைப்பதற்கா?
கண்ணிமைக்குள் ஈரமின்றும் காவியமாய்
கண்ணகியின் காற்சிலம்பு கதைபோல்!

எண்ணமெல்லாம் பெண்ணினத்தின் விடியலுக்காய்
எதிர்ப்புகளோ பெண்ணவளின் அடிமைகளுக்காய்
இல்லங்களில் உள்ளவர்களின் உவகைபோல
இனிக்கட்டுமே பெண்ணினத்தின் உணர்வுகளும்!

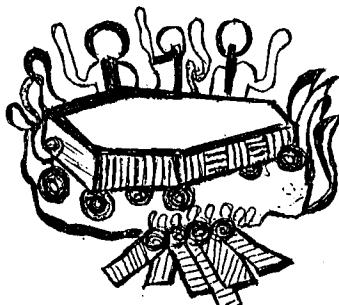
வீரகேசரி 05 - 03 - 2000

மரணம்!

வாழ்க்கையின் முடிவுகள்
வாய்திறக்கும் வேளை
மரணத்தின் பாலைகள்
மெளனமாய்!....

வாழ்வெனும் தேற்றத்தில்
தரவுகள் முடிவுற்று
மரணத்தின் நிறுவல்கள்
முற்றுப்புள்ளியிடுகின்றன!....

முடிவிலியான
உயிரோடு
கோபம் கொண்ட
மரணம்,
உடலைத் தத்தெடுத்து - அதன்
பயணத்தினை
தடை செய்கிறது!

06 02- 2000 தினக்குரல்

இளமையில் வெந்நி கொள்வோம்!

இளவாழ்வு இனிதாய் என்றும் எழில் கொள்ள இனியும் வேண்டாம் வீண் மடைமை உலக வாழ்வில் உயர்வையே காண உயர்த்தி நிற்போம் இளமைக் கரங்களை.

வேலையின்றி வீட்டில் முடங்கிடாது
வேலை பார்த்து மனதில் ஓய்வும் பெறாது
கைத்தொழில் ஒன்றைக் கடமையாய் செய்து
கைத்திறன் சிறப்பை உலகில் நாட்டுவோம்!

போரென்ற விழப் பருக்கள் பரவிடாது
பேரன்பு ஒன்றையே பரவச் செய்வோம்.
வீரர்களாய் இளைஞர்கள் உலகில் ஒன்றாகி
விரட்டிடுவோம் உலகை விட்டு பிரிவினையை!

வீரர்கள் உலகிலேயே இளைஞர்கள் தான்
வீறு நடைபோட்டும் அவைகள் தாம்.
இளமையோடு நாம் மகிழும் இப்பொழுதில்
இளமையில் வெற்றியோடு மகிழ்ந்திடுவோம்!

தினகரன் 30-10-1999

உழைக்கும்

தரங்கள்

உழைக்கும் எம் கரங்கள்
உயரும் நன் நாளில்
திங்களின் சப ஒளியே
தினம் தினமே வளருதிங்கே!

தொழில் தான் எதுவாயினும்
தொடர்வோம் ஒரு மனதாய்
திடமாய் உழைத்து நானை
திகழ்வோம் வெற்றி திலகமாய்!

தொழிலின் உரிமைகள் வென்று
தொடர்வோம் உறுதியாய் நின்று
வியர்வையின் உயர்வை இன்றே,
விளக்குவோம் உலகிற்கு ஒன்றாய்!

காடுமேடு நடந்து வந்த
காலமதை மனதில் கொண்டு
மாதமெல்லாம் உழைக்கும் மண்ணில்
மேதினத்தில் வெற்றி காண்போம்!

மித்திரன் வாரமலர் - 03- 05- 1998

சீவனாளிபாதமலை

பச்சையணிகொண்டு

அடிமுதல் உச்சிவரை
இயற்கையின் வனப்பாலே
சிலைபோல் நிற்கும்
சிவனொளிபாதமே! உனது
வேறுபெயர்
சிறிபாதமன்றோ!

இந்திய மண்ணிற்கு
இமயமே தலைசிற்பம் -ஆனால்
இலங்கை மண்ணிற்கு
சிவனொளிபாதமோ...
ஒற்றுமைச் சின்னம்!

கண்களுக்கு நீ
கம்பீரம்!
மனதிற்கு உன் நிலை
பக்திமயம்!
உண்மையில்
இலங்கைச் சமுத்திரத்தில்
நீயோர் சக்திமயம்!

பல்லின மக்களுள்
இச் சிறிய திருநாட்டில்
சினமில்லா-நல்
குணம்வளர்...
இடமுண்டு
சிவனொளிபாதமலையில்!

நல்லதன்னி மண்ணில்
ஒரு படியும்
இரத்தினபுரி மண்ணில்
மறுபடியுமாய்
நல்லோரை வரவேற்க...
நீ விரித்திருக்கும்
நற்படிகள்
நல்லறத்திற்கு முதற்படிகள்!

சிரம் மேல் கரம் குவித்து
சிலையே உன்னுருவை
வணங்குகிறோம்!
சிவனொளிபாதமலையே...
சிதைந்து போகும் -எம்
சிறு நாட்டை
மனம் கொண்டு
பார்த்திடாயா?!

வீரகேசரி 08-03-1998

பொறுமையெனும் நகையணிந்து
பொழுதுகளை கடந்து வந்து
கடவுளின் செல்வங்களை
கருவாய் சுமப்பதும் பெண்மையே!

வீட்டிலே விளக்கேற்றி
விதியோடு போராடி
வாசவிலே கோலமிடும்
வாசகமும் பெண்மையே

கணவனுக்கு சேவை செய்து
கடைசிவரை சேர்ந்திருந்து
துணைவனுக்கு உறுதுணையாய்
தொடர்வதுவும் பெண்மையே!

புகுந்த வீடேதன் வீடாய்
புகலிடம் சேர்ந்த பின்பு
தாய் வீட்டின் பெருமைகளை
தரங்காப்பதும் பெண்மையே!

தன் மகனை தங்கமாய்
தரணியிலே கரைசேர்க்க
பொறுமையோடு வளர்த்தெடுக்கும்
பெருமைகளும் பெண்மைக்கே! மித்திரன் 07 -03- 1999

விஞ்ஞான யுகத்தை
மண்டிபோட வைக்கும்
அரக்கன்!
மனித சில்லிஷ உணர்வுகளை
வரம்பிட வந்தவைகள்!

பகுத்தறி வாளனிடமே
பள்ளி கொள்ளும்
பழுத்த கொப்பளங்கள்!

கொஞ்சமேனும் இரக்க
நெஞ்சமில்லா வைர
வைரசுக்கள்!

சொகுசு விடுதிகளில்
பெறும் மஷாய்
விளைவது!

தொற்றுநோய் பற்றி விட்டால்
நொடிப்பொழுதில்
உணர்ந்திடலாம் இக்
குற்றநோய் குடிகொண்டால்-நோய்
அறிகுறியே ஈரைந்து வருடத்தின்
பின்தானே!

யாரும் அறியாத
இறைவன் குறித்த மரணத்திக்கிணைய
மாற்றியமைக்கும் உயிர்கொல்லி!

அளவுக்கு மிஞ்சியதால்-மனித
ஆயுனும் கடற்கரையில்
வரைந்த கோலமாய் போனது!

எயிட்ஸ் அரக்கன்

மனிதனிடம் பொக்கிவழமாய்
இருந்த பகுத்தறிவு
பறிபோனபோது எயிட்ஸ்
பாணம் கொடுக்கப்பட்டது!

பாலைவனத்திலும் சுகம்
காணலாமா...? என
ஆராய்ந்த மனிதன்
இவ்வாயுசு கொல்லி
வலைக்குள் சிக்கிக்கொண்டானே!

இனி மனிதனை வாழ்த்தும்போது
நீ எயிட்ஸில் சிக்குறாது
நீண்ட ஆயுசுடன் வாழ்வாய்!
என வாழ்த்த வேண்டியதாயிற்று!

வீரகேசரி: 01-10-1995

சேர்முப்பு

இலகுவில் உலகினை
கொள்ளை கொண்ட
இளவரசி டயானாவே!
எதுவுமே நிலையில்லா
இவ்வுலகில்-உனது
இளமை மட்டும் உன்னில்
நிலையாயிருந்தும்-உன்

உயிர் மட்டும் ஏன்
உன் மீது உடற்றை கொள்ளாமல்
உருகிப் போனது!

இளவயதில்
இல்லற வாழ்வில் நுழைந்து
இரு பிள்ளைகளுக்குத் தாயாகி
இவ்வுலகில் இரு செல்வங்களையும்
தவிக்க விட்டு
நீ மட்டும் உறங்கிப் போனதில்
நியாயம் என்ன?

உனது விவாகரத்தின் பின்,
விவேகமாய் இவ்வுலகை
வலம் வந்து,

எயிட்ஸைக்கும் அசைவின்றிப் போன
ஹனங்களுக்கும்
இருதய சிதைவுகளுக்கும்-நீ
செய்த அரும் பணிபோல்
இனியார்தான்
செயலாற்றுவார் இவ்வுலகில்?

நிலக் கண்ணி வெடிகளின்
கண் முடித்தனமான
ராஜ்யத்தை - மனித
சிந்தையில் நிலை நிறுத்தி - நிலக்
கண்ணி வெடியில்லா....
புதிய கருவாய் -இப்
'பூ' பிரசவிக்க....
சுறுசுறுப்பாய்-நல்
யந்திரமாய் இயங்கிய
மங்கையின் மறைவு
மனித நேயமிக்க எவர்க்கும்
பேரிழப்பே!

தனி மனித சுதந்திரத்தை
தடுத்து
தரணி விட்டு உயிரைத் தகனம் செய்ய...
யமன் உருவில் வந்த
புகைப்படக்காரர்களால்,
உலகமே பத்திரமாய்
காத்து வந்த தியாக இதயமதை
பாதை நடுவில் சிதறவைத்த
பாவிகளின் செயலிற்கு
இவ்வுலகு என்றுமே
பாவமன்னிப்பு வழங்கிடாது!

அதிசய மகளாய் நீ வந்து
அகிலமே உளை அணைக்கும்
தறுவாயில் - நீ இவ்வுலகை
விட்டு போனதில்
நொந்து வெந்து போன நெஞ்சங்கள்,
'கண்ணீர்ப்புக்களை' அஞ்சலிக்காய்
சமர்ப்பிக்கும்.

தினக்குரல்:07-09-1999

மரணம்

சவாசக்காற்றை
தியாகஞ் செய்யும்
உயிர்களின்
உன்னதசெயல்

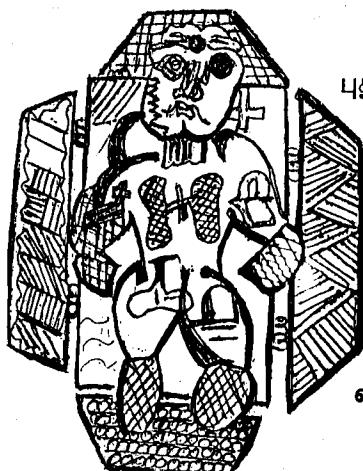
தெவிட்டாத
உறக்கத்தினை
தேடிய போது
விடிவை காண
வைக்காத
தொட்டில் படுக்கை

சடப்பொருள்
பற்றாக்குறையினால்
மனிதனும்
இதுவாகினான்

புதுப்பிறவி எடுக்க....
புவிதனில் புதுவித
பர்ட்சை

கல்லறைகளுக்கு
உயிர்நுட்டவரும்
உயிர்தாங்கி

வீரகேசரி 01.10.1995

வீரகேசரி முடிச்சு

வாழ்வின் முடிச்சு
அறுக்கப்படும் போது இவளது
சாவின் முடிச்சு
கோர்க்கப்படுகிறதே....!

மன்று முடிச்சின்
வரைவிலக்கணமும் மாறி இன்று
தாலிக்கொடிக்கொரு
வரையறை சொல்லிவிடும்போது
தாலி அறுந்தவளை விதவையென்ற
சதையில்லா உயிரோன்றாய்
வதைப்பதா?....

பட்டுடுத்தி பொட்டு வைத்து
மஞ்சள் பூசி, மலர்ச்சூடி
குல மங்கையென
மகுடஞ்சூட்டப்பட்டவள்
இங்கு நிரம்பாத
குடமொன்றாய் நிர்க்கதியானாளே!

பதிவான விதவைக் கோலம்
சதிபோல துன்புறுத்தும்
கதியில்லா-இப்
பெண் நிலையை
எந்நிலைக்கு ஒப்பிடுவது?

மஞ்சள் குங்குமம்
முடித்து புதைக்கப்பட்டதிலிருந்து
மங்கள சம்பவங்களில்
ஒதுக்கி சுருக்கப்படுவது
உருக்கிடுமே மனிதமுள்ளமனிதரையும்!

விதவை நிலையொன்று - வாழ்வின்
புதுமை நிலையில்லை
மண வாழ்வின்-மூலக்
கதவொன்றை காலனவன்
நிலைமாற்றும் போது
அழகுமயில் பெண்மையிங்கு
அவதாறாய் ஒதுக்கப்படுவதேன?.....

மித்திரன் வாரமலர் : 20-07-2002

இருள் சூழ்சுடர்கள்

மண்ணால்
உருகொடுக்கப்பட்ட
சிட்டி விளக்குகள்
முதல்
தங்கமுலாம் பூசப்பட்ட
அற்புத விளக்குகள்
வரை,
ஏற்றப்படும் சமாதான
தீபங்களின்
சுவாலைகளை சுற்றி
இருள் அணுக்கள்
ஸர்க்கப்படுவதேனோ?

உரித்து
நீர்வாணமாக்கப்பட்ட
போரரக்கனின் விஷ
அணிகள்
அங்கே சுடர்ஓளி
படர விடாமல் தன்
விஷ அணுக்களை
அணிவகுத்திடும்
போரின்
நரம்புகளுக்குள்
சிக்கித்தவிக்கும்
சமாதான சுடர்தனை
மனமுணர்ந்து
நெருங்கிச் செல்ல
மண்ணுலகில்
மகத்துவர்கள்
இல்லையேன்?

தமிழ் ஏடு : 2002 -06 -22

இதயம் எதந்து?

மனித முளையின்
இயைபாக்கத்தின் விளைவால்
மனிதனின் குடிபுகும்
இன்பதுன்பங்களை
சமநிலைப்படுத்தும்
துலாபாரம் இதயம்

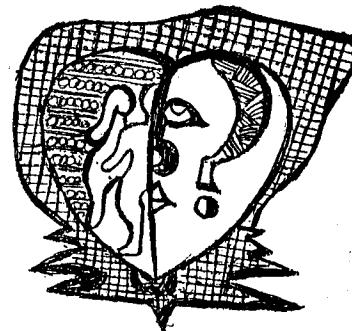
அத்தனை
சாம்ராஜ்யங்களையும்
இத்தனை காலம்
சுமந்திருக்கும்
உத்தம புதையல்
இதயம்

வித்தகனிலும்
எழுத்தறியாமனிதனிலும்
சாதனை படைக்கும்
சர்வ சக்திவானிடமும்
மொத்தத்தில் என்ன
அத்தனை பேரிடமும்
இதயத்தின்
அளவும் அமைப்பும்
ஒன்றே தான்!

இதயம் உள்ளவன்
இதயம் இல்லாதவன்
இதயத்தை மூடி மறைப்பவன்
இதயத்தை தேவைக்காய்...
பாவிக்காதவனென்று...

பலரகங்களை
வரிசைப்படித்தினும்
இதயம் எல்லாம் வாழ்வது...
ஆடை மனிதனை
வாழ வைக்கத்தான்

வீரகேசரி: 18-07 -1999

தமது எச்சங்களின்
எதிர்காலத்தை
பிச்சை பாத்திரத்தால்
மூடி வைக்கிறார்கள்!
நிச்சயமாக

நிலைமாறும் இவ்வுலகில்
நீங்காத இன்னவினை
இரட்டிப்புக்குள்ளாக்கி,
வாழ்வில்
இயைபாக்கமின்றி
மரத்துப் போன உள்ளங்கள்!
எண்ணங்கள் பல வற்றை
தமது கண்ணங்களில் வைத்து,
கண்ணீர்பூக்களால்
கரைத்துக் கொண்டு
வாழ்கின்றனர்!
பின்னல் நிறைந்த வாழ்க்கைக்குள்
சிக்கி...
எல்லையின்றி-ஏதும்
இலக்கின்றி
சிந்தையின்றி-வையகத்தில்
சிரம்தாழ்த்தி
சிதைந்து சிதறி வாழ்வோர்
இவர்களின் பலகோடி!
வள்ளல்களின்
பிறப்புகளுக்காக..
காத்து கிடந்து கிடந்தே
இவ்வையகத்தை கண்டு
வெந்து புலம்பும்
பிச்சைக்காரர்கள்!
உண்மையில்..
வாழ் வதற் கும் சாவதற் கும்
எண்ணமின்றி
விடிவில்லாத விலிம்பினில்-தவறி
விழாமல் வாழ்கின்றனர்!

மீட்பு

இமயத்து தென்றல்
இயற்கையாய் கொஞ்சிடுதே
மயக்கிடும் இயற்கையே
மலையகத்துள் மாய்க்குதே!

விசித்திர வளங்களெல்லாம்
விளையது பலமாய் எனினும்
பசித்திடும் பொழுதெல்லாம்
பட்டினியாய் வாழ்வதேன்?

முயற்சியின் அலைகளிங்கு
முட்டுது கரைகளில்-மறு
மலர்ச்சியின் வடிவத்தை
மனதுள் யாசிப்பதேன்?

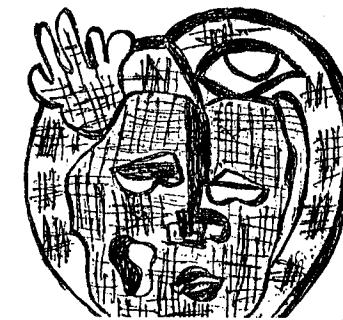
யாசித்த எண்ணங்களால்
யாப்பொன்றை வாசிப்போம்-இனி
மாசில்லா மலையகத்துள்
மாண்புகளை பூஜிப்போம்!

நேற்றில்லா நாளைகளை
நேர்த்தியாக தேர்ந்தெடுத்து-உயர்
உழைப்பின் சிந்தல்களால்
உருவாக்குவோம் உயர்வுகளை!

சகத்திரத்தின் சந்தியில்
சரித்திரங்களை மீட்டியிங்கு- தொடர்ந்து
மடிந்து போகும் உணர்வுகளை
மதிகொண்டு மீட்டிடுவோம்!

வீரகேசரி : 27-08-2000

உடன்பழக்கை!

என்னுயிருக்கு இறைவன் தந்த
உத்தரவாத உடன்படிக்கை
இன்றைய பொழுதோடு
காலாவதியாகிப் போகிறது!
அவன் தந்த,
அத்தனை நிமிஷங்களையும்
மொத்தமாய் செலவழித்து வந்த
என் மனது.

அந்தரத்தில் வாழும்
என்னுயிர்ச் சுவாசங்களோடு...
அழுது புலம்புகிறது!

நித்திரையின்றி
கவலைப்பட்ட நான்
நீண்ட நித்திரைப் படுக்கையில்
சாய்வதை எண்ணி-இனிய
கண்ணீர்ப் பூக்களை
சிந்திக்கொள்கின்றேன்!

பாசமென்ற உலகுக்குள்
ஆசைகளை வளர்த்து-வெறும்
பித்தனாய் வாழ்வதை விட
சித்தம் குளிர-நித்தம்
அமைதி காண...

உடன்படிக்கையின் படி
காலமாவதே மேலானது! வீரகேசரி 02-08-1998

வையற்றலைமை கொள்வோம்.

மலைத் தலைகளின்
மனத் துளைகளில்
பிணக்கவில்கள்
நூழையும் முன்
மேன்மை கொள் - நற்
தலைமையொன்றை
இம் மேட்டு நிலங்களில்
மேய்ந்து பார்ப்போம்!

குறை வேதனங்களை வியர்வைகளே
காணிக்கையாய் ஏற்றுக்கொள்வதுவும்
குன்றிப்போன லயமனைகளும்
குவிந்து கிடக்கும்
சாக்கடை ஈக்களும்
ஒன்றாகிப் போன - துருப்பிடித்த
மலைச்சாரளங்களுக்கிடையில்
விலையில்லா நற்கலை கொண்ட
தலைமைதனை
உருவாக்கும் முயற்சியிலும்
மலைத்தமிழர்களா?..!

வித்தொன்று விருட்சமாகுமென்று
உயர்சத்தொன்றை விதைத்தவர்கள்
இத்தரைமீதும் வரலாற்றை
எழுதிட்டும்!

கொடிதான கோரிக்கைகள்
எக்கோணங்களிலும்
ஓலிக்கவில்லை
பிடிவாத பாதைகளும்

எம் கால்களுக்குள் படியவில்லை
முடியாத காரியங்களை
முட்டிவிட என்னவில்லை
எம் முயற்சிக்கு முட்டுக்கட்டைகள்
முன் நிற்பதை முத்தமிடுவதா?...

நெஞ்சுக்கு அமைதி தேடி
நெடுந்தூரம் வந்தோம் நாம்,
நேற்றுவரை நேர்த்தியில்லா
நெருக்கடிக்குள் புதைந்திருக்க
உரிமையெனும் வரம்பை எட்டாது
எட்டடிக்குள் அடுக்கப்பட்டோம்.

தொட்டிலுக்குள் நாமமுத
தெவிட்டாத தொடரமுகை
சவக் கட்டில் வரை
வருவதெல்லாம் மரபாகி
போனதுபோல் - என்றோ
விடியல் வந்து சேருமென்று
விடிந்திருக்கும் தேயிலைச் சாற்றின்
துளிகள்மேல் - துயர்
கண்ணீர் துளிகளை விழ வைப்பதா?

கசிவில்லா திடமானதால்
கடைசிவரை உழைத்திட்டு
வையத்தை வளைத்திங்கு
வைரங்களை கொள்வோமே!

வையத்து தலைமைதனை - இம்
மலையகத்துள் வித்திடவே
வானகத்து தெய்வங்கள் - எம்மை
வாடிக்கையாய் அனுப்பிற்று!

தேன்மதுரத் தமிழூல்லாம்
தெவிட்டாத மொழியாக - அதை
தேயிலை கூடைக்குள் குவித்திங்கு
தேசத்தை காத்திடுவோம்!

தேசத்தைக் காக்கும் கரங்கள்
தேயிலையின் வேர்களன்றோ
தேகத்தை வருத்தியேனும்
தேசத்தை சுமக்கும் எங்கள்
தோற்றத்தை எண்ணி தினம்
சோகங்கள் பிறக்குமிங்கு...

அடிமைக்கு அடித்தளங்கள்
வறுமைக்கு வாய்க்கால்கள்
பொறுமைக்கு மத்தளங்கள்
பொங்கியெழுந்தும் நாங்கள்
இங்கும் விருந்தாளிகளா...!

வைரமாய் கவிபாடும்
வம்சத்தை சேர்ந்தவர்கள்
வையத்தை கைக்குள்ளே
வைத்திருக்க பிறந்தவர்கள்.
செப்பனிடும் உழைப்பாலே
சேகத்தையானும் நாங்கள்
வையத்தை தலைமை கொள்ள இம்
மலை எனும் அகத்தை காப்பவர்கள்.

18 - 04 - 2004 வீரகேசரி

ஸௌகந் ஒரு வீழும்

மனிதனை இறுக்கமாய்
அரவணைத்துக் கொள்ளும்
போதை முட்கம்பிகள்
சாவின் நெருக்கத்திற்கு
சாவியாகின்றது!

நோயினால்
விழிகளைக்கசக்கும்
வேளையைவிட
போதை சதியினால்
உயிர்தனை நகக்குவது
உண்மைதான்!

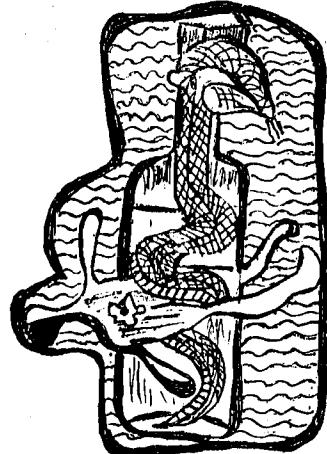
பூவின் இதழ் மீது
விஷத்துளிகளா....?
மனித இதயத்தின் மீது
போதையின் செருக்கா...?
சீதைகள் விரும்பும்
ராமர்கள் - இப்போது
பேதையோடு போதையினால்
போக்கிரிகளாகிவிட்டனரா....?
இல்லை,
அவர்களின் பாதைகளில்
போதை ஆழியொன்று
பொங்கி எழுகின்றதா....?

ஏழைகளின்
மனக்கருக்களில்
புதிய புலவர்கள்
அரும்பாகும்போது
நெருப்பாய் நெருங்கும்

போதைகளின் அசைவுகள்
இவர்களுக்கும்
கரும்பாய் இனிப்பதேன்...?

போர் நிறுத்தங்களுக்காய்
அவைகளின்
இரு முனைகளையும்
வேண்டுகிறோம்,
விஷ நோய்தடுக்க
விஞ்ஞானத்தையும் மிஞ்சகிறோம்
ஆனால்,
போதை பிணிதடுத்து
பெருமைசேர்க்க
முனையாதது
போதை ஒரு விஷம் என்பதாலா....?

வீரகேசரி 22-06-2003

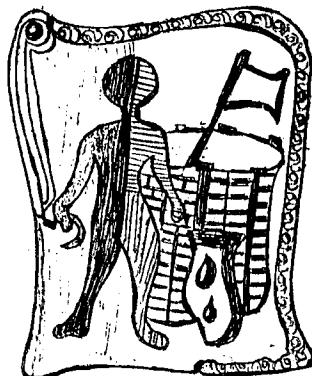
தேயிலை ரூடைகள்க்

ஸ்தந்திர தாக்ஞ்சீல்

எம்மில் மாற்றங்களில்லை
எமதுருவில் மினிர்வுகளுமில்லை
ஆனால் எம் சுதந்திரத்தின்
சுவாசச் சாளரங்கள்
துகிலுரிக்கப்படுவதேன்?...
நூறாண்டுகளுக்கு மேல்
நாலும் ஊசியுமாய்
தேயிலையும் நாங்களும்
தேற்றங்களாய்
நிறுவப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் போது
ஓங்கள் தேகத்து
ஸ்தந்திரச் சுவர்களில்
இன்னும் இன்னும் துன்பம் எனும் தூருப்பிடிப்புக்கள்
இத் தேசத்து
வருவாய்க் கூடைக்கருள்
எங்கள் பகுதிக்கு
எத்தனை பெரிய செல்வாக்கியிருந்தும்
அத்தனை மதிப்புகளும்
எங்கள் வளர்ச்சிக்கு
செல்வாக்கு செலுத்துவதில்லையே!
உழைப்பிற்காக உருவாக்கப்பட்ட
உயர்ந்த மலைத்தேற்றிகளில்
எம்மை சமந்து பவனி
செல்லும் போது
எங்கள் சுகத்திற்கு
அளவில்லை என்போம்!
ஆனால் இல்லத்து முற்றத்தோடு
நாங்கள் தகரங்களுக்குள்
தனித்து வைக்கப்படும் போது

எங்கள் சுதந்திரத்து தாபங்கள்
 வீணாய் காற்றோடு
 கரைக்கப்படுகின்றது!
 தேயிலை பிடுங்கும்
 கரங்களுக்கு அரைகுறையாய்
 வேதனங்களாவது
 வழங்கப்படும்போது
 தேயிலை தாங்கும் எமக்கு
 குமைக்கேற்ற சுதந்திரங்கள்
 கிடைப்பதில்லையே!
 மாற்றங்களில்லா மலையகத்துள்
 சுதந்திர காற்றிலாவது
 எங்கள் தேகத்து தேக்கங்கள்
 சுகம் பெற்றும்.

விரகேசரி 09-02-2003

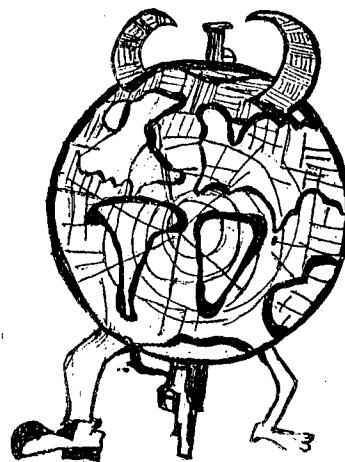

எனது பசித்திடும்
 பொழுதுகள் கூட
 கசிந்திடும் இவ்வுலக
 உறவுகளால்
 விசித்திரமாய் வதைகிறது!
 மனிதர்களின் - நிஜ
 உருவங்களை காண்பதற்காய்
 என் பருவங்களை
 பல வகைப்பட்ட
 மனித கருக்களில் வைத்து
 என் வாழ்வின் நீளத்தை
 இழுத்துச் செல்லும் போதுதானே
 முழுமை பெறாத சில
 கருக்களினால்
 பதமாகாத கதைகளும்
 வெறும் பிணமாக
 மாறுவதை
 நிஜமாகக் கண்டேன்!
 நட்பின் விழியலுக்கு
 நிறம் தேடி அலையும் போது
 கற்பின் வலிமையினையும்
 என்னால் உனர் முடிகிறது!
 விற்பனைக்கு வருகை தராத
 சில உறவுகள் கூட
 என் கற்பனையில் வந்து
 மலிவு விற்பனைக்காய்
 கொட்டிக் கிடப்பதில்
 என்ன நியாயங்கள்?....
 சட்டென்று வந்து மறையும்
 மின்னல் போல்
 என் வானில்
 உறவுகளின் வேஷத்தால்

விசித்திர உலகு.....!

மின்னல்கள் சுட்டெரிப்பதால்
எனது பசித்திடும்
பொழுதுகள் கூட
கசிந்திடும் இவ்வுலக
உறவுகளால்
விசித்திரமாய் வதைக்கிறது

மித்திரன் 08-07-2001

கனவுகள் மட்டும்

கனவுகள் முழுமைப்பறும்
முன்பே - எம்
கண்ணிமைகள்
பிடுங்கப்படுகின்றன....
நினைவுகள் உள்ளவரை
நீண்ட பயணங்களும்
நீதியில்லா பாதையின்மேல்
பயணித்தது!
கொடிக் கம்பங்கள்
கொழுத்து நின்றதை தவிர
ஙவ்கள் கோடிப் புறங்களோ
கொலையுண்டவாடையை
தொகையாய் வீசியதே!
உரிமைகளை வென்று தருவாய்
எம் உயர்வுகளை
மென்று கசக்கும் பண்புகள்
இக்குன்றினில் மிஞ்சியதுவே!
தோட்டத்து புஜங்களுக்கு
தம்மை தோற்கடிக்கப்படும்
நிஜங்கள்
உண்மையாய் உணர்ந்திடும்வரை
பரிணமித்துக்கிடக்கும் - பலஜாமத்து
துயர்கள்,
இருள்தனை மேலும்
இரட்டிப்பாக்கிச் செல்லும்!
விண்ணை எட்டியிழுக்கும்
உயரத்தில் வாழ்
எங்களுக்கு - இம்
மண்ணைத் தட்டியெழுப்ப
எம் கால்களுக்கு
கட்டியமில்லாதது - ஏன்!

துலைமைத்தனை தீர்மானிப்போம்!

கோடிக்கணக்கில்
கனவுகள் - எம்கண்மணிக்குள்
பதுங்கியிருப்பதுவும்
கோரமான தோட்டாக்கள்
அவைகளை துளைத்தெடுப்பதும்
பாட்டாளிகள் எமக்கு
பரம்பரையாய் தொற்றுகிறது....!!
கனவுகள் மட்டுமே
எமக்காய் கைகொடுக்கும்போது
இன்பக் கனவுகள்
முழுமைபெறும் முன்பே - எம்
கண்ணிமைகள் பிடுங்கப்படுகின்றன....

வருகேசரி: 08-07-2001

பட்டுப்போன பச்சைமரமாய்
பாழாய் போவதேன் மலையகமும்
மிச்சமுள்ள மலைத் தேறிகளை
மீட்கும் வழியில் விழித்திடுவோம்!

மீட்கும் வழியில் காத்திருக்க
மிரட்டுதிந்த ஒட்டுவேட்டை
வாக்கு தந்த உறுதிகளை
கோர்த்து எடுப்போம் உதிராமலே!

கட்சி நிறங்களும் பலவிதம்
காட்டும் வேஷங்களோ பலரகம்
மலைச் சுவடுகளின் ரேகைகளை
மாற்றிடும் மகத்துவம் யாரிடமோ?

பேசும் வார்த்தைகளோ பொன்மொழிகள்
பேரம் பேசுவதெல்லாம் போட்டுக்கே
பேதைமலையகத்து மனிதர்களே
பாதை பசுமைக்காய் உழைத்திடுவோம்!

நேற்றைய வாசல்களில் கோலங்களில்லை
நெடுங்கால கனாக்களும் நிழூமில்லை
வருங்கால எச்சங்களின் வருடல்கள்
வசந்தங்களை காணவே முனையட்டும்!

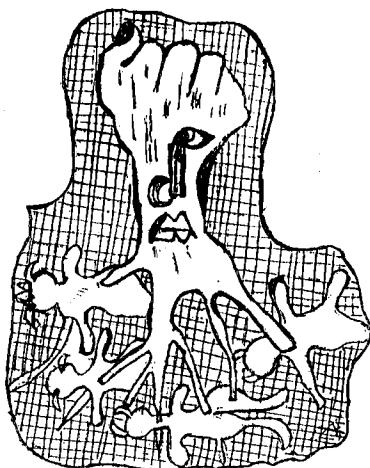
புள்ளிடிகள் போடத்தான் சொல்லடிகள்
புன்னைக்கரும் உருவங்களோ நிமிர்ந்திங்கு
திண்ணைகளில் படிந்திருக்கும் சுமைகளையே
தீர்ப்பதாரோ அவருக்கே புள்ளிடப்போம்!

ஐாத்தீயில் ஏரிட்டு கூ ஈாதுகம்!

போஸ்டர்கள் பலவர்ன ஜாடைகளில்
பேர் சொல்லும் அவரவர் சாடைகளில்
யார்சொல்லியும் வோட்டைத்தான் போடாது
யாம் மனதில் தலைமைதனை
தீர்மானிப்போம்!

வீரகேசரி

அவளது விழிகளில்-களி
மொழிதனில்
உயர் அழகினில்
உணரவில்லை அதை!

பயிர் வளர்கையில்
மலர் வளர்கையில்
அவைகளுக்கு
ஆதவனின் கதிர்கள் படர
வகுப்பு பார்ப்பதில்லை

நிறம் கருமை தான்-ஆனால்
பிரிவில்லா ஜாதிகள்
காக்கைகள்....

இவையெல்லாம் உணர்த்திய
இலக்கியங்கள் - இவள்
மனதிற்கு உணர்த்தவில்லை
காதல் இலக்கியத்தை!

யதார்த்தத்துள் எத்தனை
காதல் ஏடுகள்
ஜாதியின் கவாலைக்குள்
முழுகடிக்கப்படுகின்றது....?

சோதியால் தோன்றிய
சிவனின் தோற்றும் கூட
கடுகின்ற தீயினால் மேயப்பட்டிருப்பினும்
பக்தியால் தொடுகின்ற பக்தனுக்கு
அது மலர் ஜோதியாய் மாறியது
உண்மைதான்!

என் மனதுள்
அரும்பிய கவிதைக்காதல்
ஜாதித் தீயினால் வேலியிட்டு
தடைப்படினும்,
என்னுள் போதிமரமாய்
உயரும் என் காதலை
பாரினில் தகர்த்தெறிய சக்தியேது?

ழுகம்பத்தை வெறுக்கும்
ழுமிபோல...
சதுரங்க விளையாட்டை
வெறுக்கும்
பைத்தியக்காரன் போல
ஜாதியினை வெறுக்கும்
காதல் ஜாதகன் நான்!

தொடர்ந்து
காதல் உணர்வுகள்
ஜாதியின் வதைப்புக்களால்
அடுக்கடுக்காய் ஏரிக்கப்படுவது
அந்த காதல் தாய்க்கே அடுக்குமா?...

தீயினால் வெந்தவுடல்
தீர்ந்து போகலாம்.
ஜா(தி)தீயினால் வெந்த-என்
ஜாதகம் வார்த்தை பேசுமா?

மித்திரன் வார மலர்

மலையகம் நாளை

புதுமை தூக்குமா?

விடிவில்லாவடிவங்கள் சுவடுகளில்
விரக்திதனை தூண்டுதிங்கேமலைதனில்
புலர்வில்லா மலையகத்து புதிபங்கள்
புதுமைகளை புதிபிக்க முனைந்திடுதே!

முறுகலுற்ற வினைகளையே மலையகத்துள்
முன்னின்று விதைத்திட்டார் யாரெவரோ?
பயனற்ற பயன்களையே தமதாக்கி
பார்தனிலே பரிதவிக்கும் பாவிகள் - நாம்

உழைப்பினிலே சுவர்க்கத்து சுவர்களாக
உரமான வரம்பின் அணைகள்தான்
வரப்பினிலே மிதிபடும் எண்ணங்கள்
வாழ்க்கைதனை மீட்டிடுமா மலையகனின்?

பதுமையான சுலோகத்தோடு போராடி
பார்த்திடத்தான் முடியுதில்லை விடுவதனை
கரடுமுரடு பாதைகளில் பவனிவந்தும்
காட்சியில்லை பார்வைகளில் பதுமைகளும்!

இலட்சியத்துள் எச்சங்கள் புதைந்திருக்க
இராச்சியத்துள் ஏனோ புதைகுழிகள் - பல
கட்சிகளாய் வகுக்கப்படும் மலையகமும்
கட்டவிழ்ந்து புதுமையுறும் எப்போதினி?

நேற்றைகளோ மாற்றங்களை மடிக்கவில்லை
நேர்த்திகளை மலையகமும் காணுதில்லை
மலை நாட்டினிலே உரமுட்டும் உயர் கரங்கள்
நாளைதனில் புதுமைகளை புணர்ந்திடுமே!

வீரகேசரி 23-09-2001

புது தாவியம்...

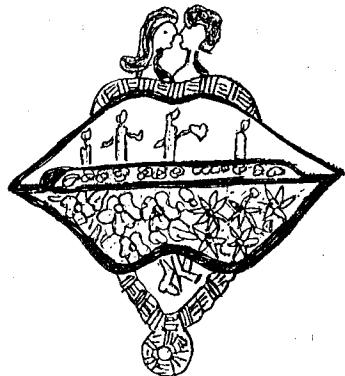
நறுக்கி எரியப்பட்டும்
நச்சின் நாடிகள்
உருக்கி உதறப்பட்டும்
உன்னதமில்லாமல் உக்கிரமடைந்திருக்கும்
பேதை அடிமைகள்.....!
அறிவிலிகளின் ஆக்கிரமிப்புக்களால்
அண்டமே ஊழியொன்றிற்காய்
பரிணாமம் கொள்ளும் முன்
விடிவின் காட்சிக்காய்
விழி பிதுங்கிய விஞ்ஞானமும்
வழிகளில்
மதி ஒதுங்கிய
மானிடர்களின் மயக்கத்தில்
புதைபடும் புருவங்களின்
புன்னகையும்,
விதி இதுவென
மன்னிக்க முடியாத
தண்டனைகளையும் - தன்
தலைமேல் சுமந்து கொண்டு
தவித்திடும் மனுஷர்களின்
மனத்திறப்புக்களும்
எனிதில் புரிந்து கொள்ளமுடியாத
இறுக்கங்களை உணர்த்துவிற்கு!

கொடிது கொடிது
வறுமையின் வரம்பு கொடிது
பொறுமை கூட
பசிக்கு ஆகாரமாய்
ஆமோதிக்கும் போது
குதிக்காக செலவிடப்படும்

செலவீனங்களெல்லாம்
வறுமைக்கு விடுமேற்றும்
செயலன்றோ!
போதை போல் போர்களும்
போக்கிரித்தனமாய்
பொங்கியெழும் நிலை கண்டும்
சிலைபோல் மனதை
அசைக்காமல் - நற்
சிகரங்களை முட்டிடவே
சிரம் தாழ்த்தி
உரிமைக்காய் உரமிட்டு
கரம் கோர்க்கும்
கரிசனைகளால்-புதுக்காவியம்
படைத்திடும் மன்னூலக வாசிகள்!

வீரபுகசரி

உதிர்ந்து போகாத
உன்னிதழ்கள்
உருவமில்லா
உறவொன்றை
உரசுகிறது.

மலரைவிட்டு
மலரின் மணமிங்கு
பிரிய தவிப்பது ஏன்...?
உன் அழகுஇதழ்கள்
பிறப்பினிலே தனித்துவம்
கொண்டதாலா....?

உன் பிறந்தநாளுக்கு
வாழ்த்து மடலினை
உன் வாசலுக்கு
அனுப்பவில்லை....அது
என்னிதய வாசலிலேயே
தஞ்சம் கொண்டு கிடப்பதால்...!

புத்தாடைகள் உனக்கெதுக்கு
என் மனதுள்
நீயொரு புதுக்கவிதையாக
மாறிய பிறகு!
விருந்தோம்பலால்
நீ மகிழ்வதா?....
உன்னை விரும்பியதை
நீ அறிந்திருந்தும் கூட....!

என் பிறந்தநாளைக்கு
மலர் மடலினை தூவினாய்,
நீயேமலராய் ஜோலிக்கும்போது
உன்னை எதனால் வாழ்த்துவது..?

மாலையாய் கோர்க்க முடியாத
மலராய் இருந்தாலென்ன...
உன் பிறந்த நாளைக்கு
உன்னை சுமக்கும்
மலர்க்காம்பாய் நானிருப்பேன்!

யித்திரன் வாரமலர் 09 -12 -2001

கண்ணீர்ஸ் பயணம்!.....

என் இருதயம்
சந்தோஷத்தின் வாசலில்
சங்கமிக்க சம்மதமின்றி
இறுமாப்புக் கொள்ளும் வேளை
என் இமைகளுக்குள்
பதுங்கியிருக்கும் விழிகள் ரெண்டும்
கண்ணீரின் பயணத்தில்
சஞ்சலம் கொள்கிறது!

என்னால் மட்டுமன்றி
உன்னது இஷ்டத்தினாலும்
நம்மால் மேயப்பட்ட
காதல் விஞ்ஞாபனத்தின்
ஒவ்வொரு படிமங்களும்
இன்னுமொரு காவியத்தினை
தோற்றுவிப்பதற்காய்
கண்ணீரின் பயணத்தோடு
கைகோர்த்து சஞ்சரிக்கின்றது!

என் நெஞ்சரிப்புக்களால்
என்னைமிஞ்சும்
உன் குஞ்சமூக-நம்
காதல் மஞ்சத்தின்
பேரழகையே
முடி மறைத்திருந்தும்
ஏன் நம் யெளவனத்தின்
காதல் சாரல்கள்
கண்ணீரின் பயணத்தில்
வதைப்பட்டுவடிகின்றன....?

சித்திரையில் பிறப்பார்கள்

நம் காதலை
பருவமடைவதற்காய்
வானவில்லையே
இழுத்து வளைத்து
நம் காதலின்
மெல்லிய தாள்களில்
சாய்த்து வைத்திருந்தும்
ஏன் இங்ஙனம்
வானவில்லே,
கண்ணீரின் பயணத்தோடு
களைந்தோடி போனது?....

உனது கொலுசுகளின்
இசைதனில்
எனது மனசிங்கு
தாலாட்டப்படுவதனை
இளகிக்கொண்டிருக்கும்
நம் கண்ணீரின் பயணமது
மண்ணிற்குள் புதையமுன்
சுற்றும் பூமிக்குள்
நம் காதல்சுற்று
புது வித்தொன்றை
விதைத்திடாதா?....

மித்திரன் வாரமலர்

இத்தரையில் என்ன
பல கலகம்...?
புத்தரையும், சிவனையும்
புதைகுழியில் தள்ளிவிடும்
புருஷர்கள்....?

சத்தியத்தின் போதனைகள்
சடுதியில் மாறிவிட்ட
சங்கதியைக் கேட்பதற்கு
இறைவனின் சந்நிதிகள்
இழுத்திங்கே மூடுவதேன்....?

சிங்களமும் தமிழுமினி
சேர்ந்ததொரு மொழியாகி
மானிடனின் துயரெல்லாம்
பதியவனின் செவிதனிலே
பதிய வைக்க சித்திரையா...?
இல்லை;
துப்பாக்கிகளும் குண்டுகளும்
மனிதரையே குறிவைக்க
மத்தாப்பும் வானவெடியும்
மாண்பிற்காய் வேஷங்கொண்டு
மனிதரையே ஏமாற்றி
மண்ணுலகை புதைத்திடவே
சித்திரையா...?

முன்சொன்ன ஒளிமயமா?
பின்வரும் வேதனையா
சித்திரையின் சிருங்காரத்தால்
சிலைவடிக்கப் போகிறது.

ரத்மேந்

ராகம் மீட்டும்....!

யெளவனத்து வாழ்வெல்லாம்
சித்திரையில் எழிலாக
இனப் பகைமையினை
இமுத்திங்கே புதைத்திடுவோம்!

துண்பங்கள் புரண்டோடி
இன்பங்கள் திரண்டெழுந்து - எம்
கன்னங்களை குளிரவைக்க
சித்திரையின் ஜனனமாறு-இச்
சிறு தீவைமாற்றிடாதா....?

புத்தரென்ன,
மிலையென்ன
அற்றுலை தெய்வாங்களும்
சித்திரையில் இணையப்போகும்
அன்பின் கரங்களை கண்டு
இப் பிறவியில் அவர்களும்
இத்தீவில் பிறப்பார்களே....!

மித்திரன் வாரமலர்

உறக்கங்களை
உரித்து உதறித்தள்ளி
உணர்வுகளை பிரித்து
உருவஞ்செய்விக்க
மனதிற்குள் மத்தளம் போடும்
மலர்க்காதல்-என் காதல்.

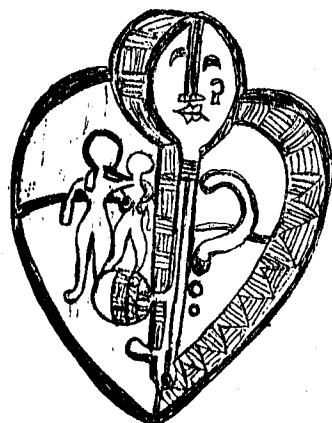
என் மன வாசனைகள்
சிதைந்த
பின் வாசனையாய் மாறிடாமல்
நிஜகாதல் வாசனை வீசிட
நிதம் நீ...
நிரந்தரமாய் வேண்டும்!
விநவிதமாய் நேசங்கொண்டு
புதுவிதமாய் புரட்டியெடுக்கும்
புத்தபக விமானத்து புத்பம் நீ....!

சதக் கணக்கை
சேமிக்கும் உண்டியல் போல்
என் சதைத்துண்டங்கள் கூட
உன் பிரியங்களை சேமிக்கின்றன!
பசைபோல்
என்னிதய தசைகளில் ஓட்டி
என் திசைகளில்-உன்னை
விசையாக்க
உனது காதல் கசையடி-என்னை
இசைபாடவைக்குதடி!

உயிரின்றி வளையும்
 அசைவன்வும்
 உயிரோடு உறவாடும்
 உயிர்களும்-நம்
 காதல் பயிரோடு வளர்த்த
 உறவென்பேன்,
 நாம்தானே அதன்
 உணர்வென்பேன்...!

வாழ்வெனும் வீணைக்குள்
 சுரம் மீட்டும் தந்திகளாய்
 பதமான பைங்கிளியே...
 உன்னிடத்துள் நானும்
 என்னிடத்துள் நீயும் ரதமேறி ராகம் மீட்டும்
 ரம்யநாள் எப்போது?....

மித்திரன் வாரமலர்

மலைச்சுடைகள்....

நிலவிற்கு வர்ணம் தீட்டுவதற்காக
 நீண்டதொரு பயணத்தின் முடிவாய்
 மலைக்குன்றுகளில் நிறுத்தப்படுகின்றோம்.
 அந்திவானத்தின்
 எலும்புகள்கூட
 முந்திக்கொண்டு
 சோம்பல்முறிக்கும்போது
 பிந்திவந்துவீடு சேர்ந்தும்
 பந்தியில் இருப்பதற்கு
 நாங்கள் இன்னும்
 பூர்த்தியாக்கப்படாத பாவிகள்!
 சதுர்த்திக்காக உருவகிக்கப்பட்ட
 விநாயகர்களின்
 புஜங்களா நாங்கள்?....
 தேனீருக்கான சுவையை
 எம்மில் உறிஞ்சி
 அபிஷேகம் செய்தபின்
 எங்கள் தேகங்கள்
 தேறிகளின் அடிமண்ணில்
 புதைத்தழிக்கப்படுகிறது!....
 உயிருக்கு உத்தரவாதப்பத்திரங்களை
 பெறுவதற்காய்
 இன்றைய விஞ்ஞானமே
 முனையும் போது-எங்கள்
 வயிறுக்கு இன்னமும்
 உத்தரவாதமில்லா ஊதியங்கள்!....
 நிமிடங்களை கரைப்பதற்காகவே
 வேலைகளை தனதாக்கும்
 மானிடரிடத்தே

மலைத்தோட்ட வேலைகளுக்கு
 மணிக்கணக்கையே கணிக்காத
 தோட்டத்தூண்களுக்கு
 இத்தனை பித்தங்கொள்ளும்
 சோதனைகளா?.....
 வேதனைகளும் சோதனைகளும்
 விகடமாகிப் போனதனால்
 சர்மையான விழிகளின்கே
 குருடாகிப் போவதில் பிழையில்லையே!....
 தோல்விகளையே
 தேற்றங்களாக நிறுவிக்கொள்வதும்
 தேயிலையின் நறுசவையேதும்
 புசித்திடாத நாக்களுக்கு
 எதிர்காலமென்றும்
 எதிர்வுகூற இயலாததொன்றே!
 எதிர்கொள்ளும் தீச்சுடர்களுக்கு
 எழில்கொஞ்சிடும் மலைச்சுடர்கள்
 தீக்கிரையாவதெல்லாம்
 துயர்தரும் நிலையறிந்து
 நற்பயன்தரும் வித்துக்களை
 மலைமேடைகளில் விதைக்கலாமே!

வீரகேசரி 23 - 11 -2003

ஒன்றுபட்டால் உண்மூ வாழ்வு

மலை மண்ணில் நாம் வளர்ந்தும்
 மனம் ஏனோ குளிரவில்லை
 பிரிவினையோடு பிடிவாதம் சேர்ந்து
 பிரளைத்தை மலையுள் புரட்டுகிறதா?

வரவுகளை காணாத மலையகனோ
 வாழ்க்கைதனை விதியோடு பதிவாக்கினான்
 சதியாலே மதிப்புதைத்த மானிடரால்
 சதமுமில்லா மனிதனாக மாறினானேன்?

மனிதனென்ற மகத்துவனாய் மலர்ந்திடாது
 மட்டம் கொண்ட மதுவாலே மதிப்பிழந்தான்
 புலமைமிகு யெளவனத்தை புணர்ந்திடாது
 புற்றறைக்குள் புதைவதேனோ?

அரசுகளை சிரமுயர்த்தி வாழ்த்துவதால்
 அரசியலும் சினங்கொள்வதா மலையகனில்
 மலைச்சிகரத்தே வாழுமிந்த தலைகளைல்லாம்
 மலையகன் துயர்மனதினை மீட்பாரா?

சாதிமத குலபேத மேடைகளை
 சவஞ்செல்லும் பாதையிலும் அமைப்பதாலே
 குணமுள்ள மாந்தரிடத்தின் மகத்துவமும்
 குறைந்திங்கு போவதும் நியாயம்தானோ?

பணவலுவால் கணவளத்தை அடிமையாக்கி
 படைதிரட்டும் முதல்படைத்த முதலைகளும்
 மலையகன் கரம் பிடித்து மட்டமையாக்கி
 மலைகளை குடைந்தொழிப்பதும் வீண்தானே?

பலநிறங்கள் புடைத்தும் கட்சிகளும்
பணவளத்தால் மலையகரை விலைபேச
நிலவளத்தை அறியாத மலையகரும்
நிஜவாழ்வை கட்சிகளுக்காய் அர்ப்பணிப்பதா?

கட்சிகளின் கச்சிதமில்லா அரசியலால்
கரஞ்சேர்க்க மலையகத்தை பார்ப்பதெல்லாம்
நிச்சயமாய் மாறவேண்டும் கச்சிதமாய்
நெஞ்சத்துள் ஒன்றுபட்ட மலையகனாய்

கட்சிகளும் குடிபோதை மயக்கங்களும்
கடைசிவரை மலையகத்துள் மறையவேண்டும்
பிரிவுகளில்லா பணிவள்ள குணங்காண
மலையகத்துள் ஒன்றுபட்ட ஓர்சாதி ஒங்கவேண்டும்.

மலைக்குரல் டிசம்பர் 2002

ஸ்யத்துச்சிவநாதர்

ஆண்டு பல கடந்தும்
அடிமட்ட வாழ்க்கைகளை
அணைத்து வாழும்
பாவிகள் நாங்கள்!

அதோ.....
அந்த பத்து காம்பிராக்களும்
எனக்குச் சொந்தமானதல்ல
ஒவ்வொன்றும்
எட்டடி காம்பிராக்கள் தான்!
ஒவ்வொன்றும்
ஒவ்வொரு குடும்பங்கள் வாழும்
கீழ் மட்டச் சிறைகள்

அத்தனையும்
மலையகத்தோர் வாழ்வதற்காய்.....

எங்கள் சமுதாயத்திற்கு
வழங்கிய மடுவங்கள்! இதில்
வாழும் எங்களைக் கண்டு-சிலர்
உலக அதிசயமாய்!

ரசிக்கின்றனர்!
மண்ணெண்ணெண
குப்பி விளக்குகளுடன்-இம்
மண்ணெண வளமாக்கும்
வளங்களாயிருந்தும்
எங்கள் வாழ்க்கை மட்டும்

ஏனோ.... லயத்துச் சிறைக்குள்
வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

தொகுக்கப்பட்ட வாழ்க்கை
வரையறைக்குள்
எங்கள் எச்சங்கள்-இன்னும்
எதிர்கால உச்ச வெற்றிகளை
எண்ணி
லயத்துச் சிறைக்குள்ளிருந்து
சுவர்களுக்கு வர்ணம் பூசி
ரசிக்கின்றனர்.

திங்களின் ஒளி
திரண்டு சுட்டுத் தள்ளுவதனால்
எங்கள் லயன்களில்
கூரை தகரங்கள்
குறுக்கும் நெடுக்குமாக வெடித்து
மழைக்காலங்களில் - எங்கள்
வீட்டுப் பாத்திரங்களுக்கு
மழுத் தண்ணீர் நிரப்புகிறது!

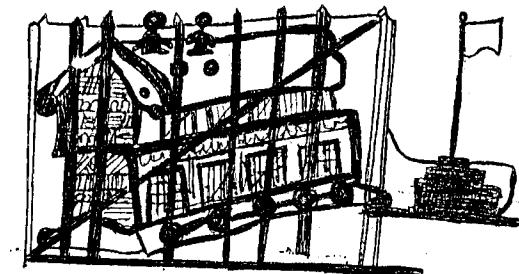
பனித்துளிகள் கூட
படுத்துறங்க இடமின்றி
எங்கள் லயத்து ஸ்தோப்புக்களை
வாடகைக்கு கேட்கும்போது
எங்கள் வசந்தங்கள்
எங்குதான் படுத்துறங்குமோ?
சொந்த மனைகள் கேட்டு-தேர்தலில்
வோட்டுக்களைப் போட்டு
பரிதாப வேட்டுக்களுக்கு
சிக்குண்டு
பரிதவிக்கும் பாவிகளும்
லயச்சிறைகளில் வாழும்
மலையகத்தோர் தான்!

விலைபோன தேயிலைப்
போலன்றி
வீழ்ச்சி கண்ட

வாழ்க்கையின் முயற்சிகளால்....
விகாரமுற்று
விடை காணத் துடிக்கும்
வினாக்கள் பல
வெடித்து கீறல்பட்ட
லயத்துச் சிறைகளில்!

சிறைகளில் வாழும்
கைத்திகளைப்போல்....
எங்கள் வாழ்க்கையின்
உரிமைகளை எல்லாம் - இந்த
லயச்சிறைக்குள்ளேயே வைத்து
கவ்வாத்து வெட்டுகின்றனர்!

கங்கை பெப்ரவரி 2000

சீராக வீர்க்குமா வெண்புறா?

யுத்தத்தின் சப்தங்கள்
நிசப்தத்தில் நடைபயில
புத்தனும் சிவனும்
அல்லாஹ்வும் யேகவும்
ஒன்றான சக்தியாய் உருவெடுக்க
சின்னங்கள் பலவற்றை
சிதைத்திட்டு ஒரே
சமாதான வெண்புறாவாய்
அவனியிலே பவனிவரும்!

குற்றங்கள் யாவுமே - வெட்கித்து
குனிந்து நிற்க
குள்ளமாய் இருந்தவுள்ளம் இனி
கொடுரத்தையும் விட்டுச்செல்ல
புனிதமாய் நாம் விரும்பும்
புரிந்துணர்வின் புஷ்பத்தை
புலர்வுகள் நாம் காண
வெண்புறாவும் காத்து நிற்கும்!

உறவுகள் நாமிழந்து
உணர்வுகள் நாம் தொலைத்து.....
கனவுகள் கட்டியதெல்லாம்
கடற்கரையின் ஓவியமாய்
காலத்தால் அழித்திட்ட
கலியுகத்து விதியால்
கண்ணீர் சொட்டும் உயிரினங்கள்
இன்றும் கரைதேடும் அலையானது!

உடல் உறுப்பிழந்து
உண்ண வளமிழந்து
உடுக்கவே மனமின்றி
உறைய ஒர் நிழலின்றி எடுத்த
துடுப்பாலே அக்கரைகள் பல தேடி
சக்கரைபோல் வாழ்வதற்கு
அகதிகளாய் வாழ்வதெல்லாம்
வாழும் அகத்துள்ளே நிம்மதியில்லை!

மீண்டுமொரு வாழ்வுவரும்
மீட்சிமன், மின்னல் வெட்டும்
தாயகமும் தனித்திருக்கும்
தமிழ் மீண்டும் தலைத் தெடுக்கும்
என்றிருக்கும் புலம்பெயர்ந்தோரும்
இங்கிருக்க திரும்பிடுவர்
எங்குமிருக்கும் மனங்களெல்லாம்
ஏக்கந்தீர்க்கும் நிலையோடு
சிறகொடிந்த வெண்புறாவும்
சிறகடித்துப் பறந்து வரும்!

10 - 03 - 2000

மய (மாய்) க்ருது!

விடங்களெல்லாம் ஒன்றாகி
வீறுநடை போட்டபடி
இயங்கும் உணர்வுகளை இறுக்குது மரணம்!

இளமை இதயங்களை
இடருக்குள் புகுத்தும்
மயக்கும் போதைகள்
மனிதனை மயக்குது!

இல்லங்கள் தோறும்
இப்போதை ஆள்வதாலே
துன்பங்கள் தொடர்ந்தபடி
துயில்களும் நிலையில்லை!

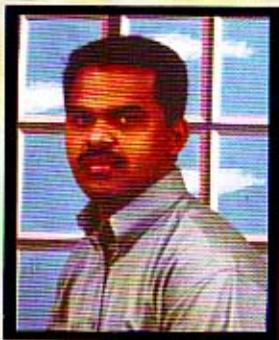
வலுவோடு வாழ்ந்த ஜூகம்
வழி தவறிப்போனதாலே
விதியாகி மனிதனையே
சதிகொண்டு மாய்க்குது!

01-08-1998 மித்திரன் வாரமலர்

மாரிமுத்து சிவகுமார்

இனம் கவிஞரான மாரிமுத்து சிவகுமார் 18.08.1973ல் இரத்தினபுரி மாவட்டத்தில் கவுயவத்தை, பெல்மதுளை அரசபிரிவின் - “நல்காம்” இலக்கம் 05 என்ற பெருந்தோட்டத்தில் ஆ. மாரிமுத்து. திருமதி சிவம்மா மாரிமுத்து தம்பதிகளுக்கு ஆழாவது புதல்வராகப் பிறந்தார்.

இ/பெல்மதுளை தமிழ்வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பக்கல்வியையும், பின் இ/கவுயவத்தை தமிழ் மகாலிந்தியாலயத்தில் உயர்தரக் கல்வியையும் கற்றார். உயர்தரக்கல்வியில் சித்தியடைந்த போதிலும் தொடர்ந்து கல்வியை தொடரமுழுயாகவும் வியாபாரத்தில் தன் விருப்பத்தை மாற்றிக்கொண்டார்.

கல்விதை, கதை, கட்டுரை போன்ற ஆடுக்கங்களை பார்விப்பருவத்திலிருந்து எழுதிவரும் இவரின் கவிதைகள், ஆழமானவைகள். சிந்திக்கக் கூடியவைகள். மலையக மக்களின் வாழ்க்கையை மையமாகக் கொண்டு அநிகமான கவிதைகளை வழந்துள்ளார். இலங்கயில் வெளியாகும் சகல பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளிலும் பிரசரமாகிப்புள்ளன.

நாவலப்பிட்டி நல்லியில் கணவரான மாரிமுத்து சிவகுமார் இந்நால் வெளியிட ஆரம்பித்த வேளை இரு ஆண் குழந்தைகளுக்கு (தசாந்தன், சிவதழுன்) நந்தையாகியிடை பாக்கியாகக் கருதுகின்றார்.

பாடசாலைகளில் நடைபெற்ற பல போட்டுகளில் வெற்றியிட்டியதோடு 1991ம் ஆண்டு அஸீஸ் மன்றம் அகில இலங்கை ரியில் நடாத்திய சிறுக்கைதைப் போட்டியில் முன்றாம் இடத்தைப் பெற்றார். அகில இன நல்லுறவு ஒன்றியம் “சாமரீ சமூக ஒளி” என்ற பரிசை வழங்கியது.

2000ம் ஆண்டு ‘பாகம்’ கலை இலக்கிய வட்டம் அகில இலங்கை ரியில் நடாத்தப்போட்டியில் முன்றாம் இடத்தைப் பெற்றார். பனமும் சாள்றிதழும் இதற்காகப் பெற்றார். 2001ல் மத்திய மாகாண தமிழ் சாகித்திய விழாவில் பரிசேபற்றியதோடு அகிலம் சஞ்சிகை, ஹட்டன் நூல் நிலைய இலக்கியப் போட்டியிலும் முதற்பரிசு பெற்றார்.

2001ல் மலையக நட்சத்திர கலைப்பேரவை நடத்திய கவிதைப் போட்டியில் முதற்பரிசும், சிவாஜி விருதும் பெற்றார்.

தரமான கவிதைகளை எழுதிவரும் இவரிடமிருந்து இது போன்ற பல நூல்களை எதிர்பார்க்கின்றேன். .

பல புதிய கவிதையுள்ளங்களின் வருகை இவரது இத்தொகுதியை கண்டு மலையகத்திலிருந்து உதயமாகும் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு.

இரா. ச. இராமன்
கன்று.

ISBN: 955-8913-13-8